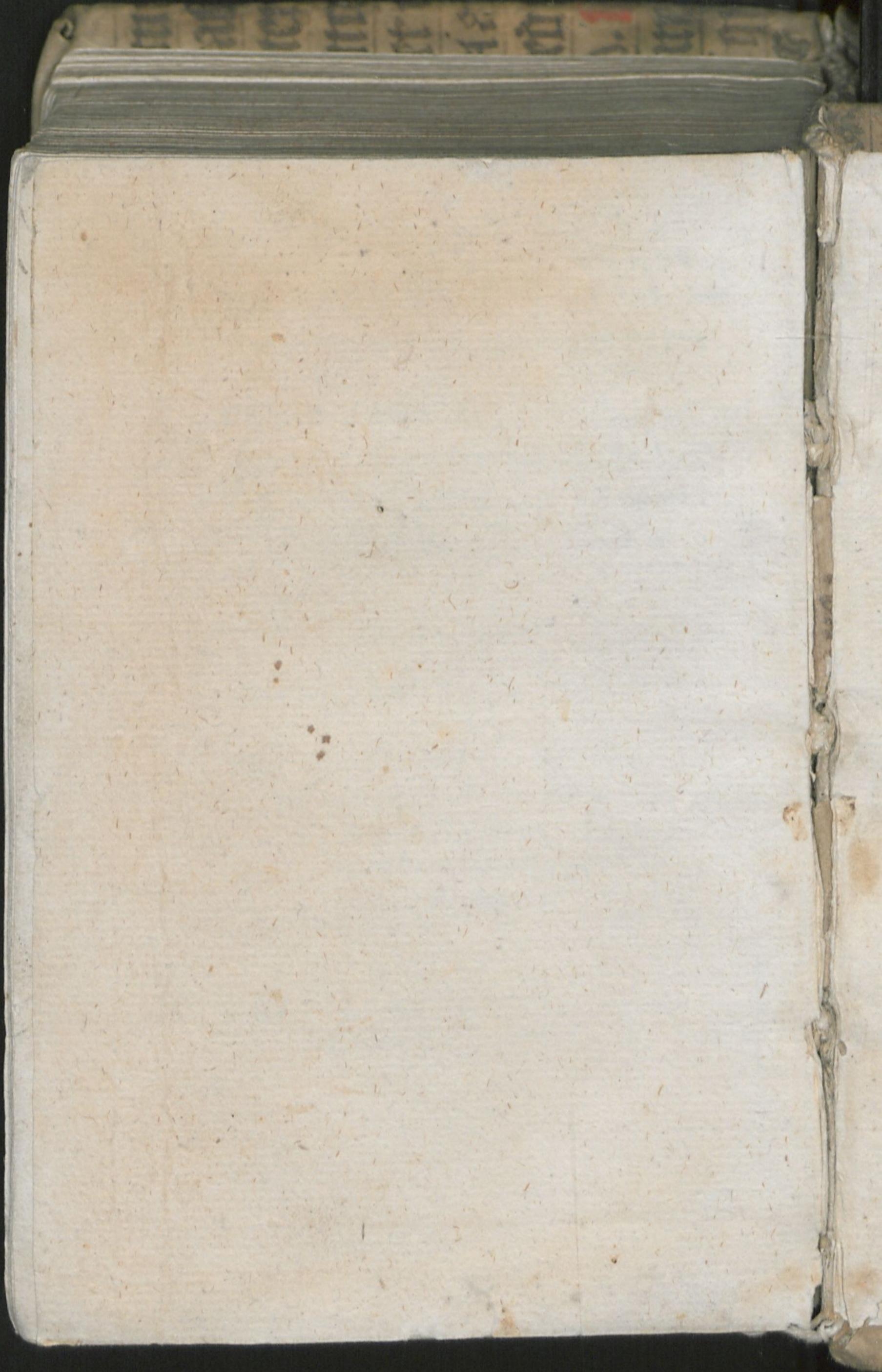

83L 12.20

X 2208912

(Mōse Ben-za'aqōb)

מסעות של רבי בנימן

זר, הספר מחובר מדברים

שספר איש אחד מארץ נבארה שמו
רבי בנימן בר יונה מטודילה זצל:

וילך הליך ויבא בארצות רבות ורחוקות
כאשר יתפרש בדבריו אלו ונכל מקום
שבא בו כתב כל הדברים שראה או ששמע
מפי אנשי אמת אשר נשמעו בארץ ספרד:
וכך הוא זוכר מקצת הגדולים והנשיאים
שבמקצת מקומות וכשבא הביא דבריו לה
עמו לארץ קאשת'לואה בשנת תתקל"ג:

וקיה רבי בנימן הכוזב איש מבין ומשכיל בעל תורה
ונכל דבר ודבר שבדקוהו כדי לפשט
אחריו כמאלו דבריו מתוקנים
ויביים בפיו כי סיה
איש אמת:

כדפס במדינת בריסקנוויץ שנת שמ"ג לפ"ק

על יד הזימרוני יצו:

Benjamin Ben-Jona]
(1583)

10
11
12

מסעות של רבי בנימין

ב

אמר

רבי בנימין בר יונה זל יצאתי תחלה מעיר
 שרקושטה וירדתי דרך נהר איברו
 לטורטושה ומשם הלכתי דרך שני ימים לעיר טרבונת
 הקדמונה והיא היתה מבנין ענקים ויונים ולא נמצא
 בבנין ההוא בכל ארצות ספרד והיא יושנת על הים
 ומשם ימי ימים לעיר ברצלונה ויש שם קהל קדוש
 ואנשי חכמים ונכונים ונשיאים גדולים כגון רבי ששת
 זר שאלתיאל זר שלמה בן רבי אנרהם בן חסדאי זל
 והיא עיר קטנה ויפה ויושבת על שפת הים באים אליה
 בסחורה תנרים מכל מקום מארץ יון ופישה ונינואה
 וסיס לייא וארץ אלכסדריא של מצרי' ומארץ ישראל
 וכל נבוליה ומשם מהלך יום וחצי לנדרונה ובה קהל
 קטן מיהודים ומשם מהלך שלשה ימים לנרבונה
 והיא עיר קדומה לתורה וממנה תצא תורה לכל
 הארצות ובה חכמים גדולים ונשיאים ובראשם רבי
 קלונימוס בן הנשיא הגדול רבי שודרוס זל מורע בית
 דוד מכונה ביחסו ויש לו נחלות וקרקעות מאת מושלי
 הארץ ואין אדם יכול ליקח ממנו בחזקה ובראשם
 רבי אנרהם ראש הישיבה ורבי מכיר זר יהודה ואחרים
 כנגדם הרבה תלמידי חכמים יושבה היום כמו שלש
 מאות יהודים ומשם ד' פרסאות לבידרש העיר ושם
 קהל תלמידי חכמים ובראשם שלמה הלפתא ורבי
 יוסף בר רבי נתנאל זל ומשם שני ימים להר געש
 הנקרא סונפישלייר והוא מקום יפה לס' יה' קרוב
 מן הים ב' פרסאות ובאים אליה מכל מקום לסחורה
 אדום וישמעאל מארץ אל עדוה ולתברדייא ומלכות
 דומא רבתא ומכל ארץ מצרים וארץ ישראל וארץ

א ב ii A יון

פסעות של רבי בנימן

לון וארץ צרפת וארץ ספרד ואינלטיה ומכל לשונות
הגוים נמצאים שם על ידי גינואין ומישנין ושם תלמידו
הכמים חשובי הדור ובראשם רבי ראובן בר טודרוס
זר נתן בר זכריה ורבי שמואל הרב שלהם ורבי שלמיה
זר מרדכי זל. ויש ביניהם עשירים גדולים ובעלי צדקה
ועומדים בפרץ לכל הבאים לידם. ומשם ארבע
פרסאות ללוניל ושם קהל קדוש מישראל מתעסקים
בתורה יומם ולילה. ושם רבינו משולם הרב הגדול
זל וחמשה בניו חכמים גדולים ועשירים ר' יוסף זר יצחק
ורבי יעקב ורבי אהרן ורבי אשר הפרוש שנפרש מענינו
העולם ועומד על הספר יומם ולילה ומתענה ואינו
אוכל בשר והוא חכם גדול בתלמוד והרב ר' משה גיסו
זר שמואל החזן ורבי שלמה הכהן ורבי יהודה הרופא
בן תבון הספרדי וכל הבאי מארץ מרחק ללמוד תורה
ספרנסים אותם ומלמדים אותם ומוצאים שם פרנסה
ומלכוש מאצל הקהל כל ימי היותם בבית המדרש והם
אנשים חכמים וקדושים בעלי מצות עומדים בפרץ לכל
אחיהם הקרובים והרחוקים ובה קהל יהודים כמו שלש
מאות יצו והיא רתוקה מן היס שתי פרסאות ומשם
שתי פרסאות לפורת יקירש והיא כרך גדול ויש בו
יהודי כמו ארבעים ושם ישיבה גדולה על ידה הרב הגדול
רבי אברהם בר רבי דוד זצל רב פעלים חכם גדול
בתלמוד ובפסוק ובאי מארץ מרחק אליו ללמוד תורה
ומוצאי מנוחה בביתו והוא מלמד ומי שאין לו להוציא
הוא מוציא להם משלו ומממונו לכל צרכיהם והוא
עשיר גדול ושם חכמים רבי יוסף בר רבי מנחם ורבי
בנבנשת ורבי בנימן ורבי אברהם ורבי יצחק בר רבי
משח

מסעות של רבי בנימן

9

משה זל. ומשם נפרסאות לנוג'ש הנקרא בולקדשל
גיל ושם קהל מיהודים כמו מאד חכמים ונראש רבי
יצחק בר רבי יעקב ורבי אנרהס בר ר יהודה ורבי לעזר
ורבי יצחק ורבי משה ורבי יעקב בן הרב רבי לוי זל והוא
והוא סקים קנוץ לגוים ולאיים מאפסי הארץ והיא
קרובה מן הים שלש מילין ויושבת על שפת הנהר
הגדול הנקרא רודי והוא הסובב כל ארץ פרוצנצה ושם
הנשיא ר' אבא סרי בר רבי יצחק זל והוא פקיד השלטון
דמין. ומשם שלש פרסאות לעיר ארליט ושם כמו
מאתים מישראל ונראש רבי משה ורבי טובי ורבי ישעיה
ורבי שלמה ורבי נתן הרב ורבי אבא מרי זל. ומשם
שלשה ימים למרשיליה והיא עיר נאונים ותבמים והם
ב' קהלות ובם כמו שלש מאות יהודים. הקהל האחד
יושב על שפת הים למטה. והקהל האחר יושב על
שפת הים יושבים במנדל למעלה והם ישיבת
גדולה ותלמידי חכמים רבי שמעון בר רבי אנטוליוור
יעקב אחיו ורבי לבארו והם ראשי של מעלה. ונראש
הקהל של מטה רבי יעקב פירפיינו העשיר ורבי אנרהס
ורבי מאיר חתנו ורבי יצחק ורבי מאיר זל. והיא עיר
סחורה מאד על שפת הים. ומשם יכנס אדם בספינת
לעיר נינואה היושבת על שפת הים והוא מהלך ארבעה
ימים בים ושם שני יהודים אחים רבי שמואל בן כלאם
ואתיו שהיו מעיר סנתה והם אנשים טובים והעיר
מוקפת חומה ואין מלך שולט עליהם כי אם השופטים
שהם מקימים עליהם כרצונם וכל אחד ואחד מהם
מנדל בכיתו ונשעת מחלוקתם גלחמים אלו עם אלו
על ראשי המנדלים והם מושלי הים ועושים דוניות
A iii נ נ הנקראות

מסעות של רבי בנימין

הנקראות נליראס והולכי לשלול שלל ולנחבכל
המקומות שלל ונזה ומביאים אל גינואה. והם נגחמי
עם אנשי פ"שה וביניהם ובין פ"שה מהלך שני ימים
והיא עיר גדולה מאד ובה כמו עשרת אלפים מגדלי
בבתים שלהם ללחום בערז המחלוקת וכל אנשיה
גבורים ואי מלך ואין שר שולט עליהם כי אם השופטים
אשר הם מקימים עליהם ובה כמו עשרי יהודים והראש
שלהם רבי משה ורבי חיים ורבי יוסף ז"ל ואינה מוקפת
חומה והיא רחוק מן הים ארבעה מילין ויוצאין ונכנסין
אליה בספינות על יד הנהר היות בתוך המדינה. ומשם
ארבע פרסאות לעיר לוקא יש כמו ארבעים יהודי והיא
גדולה והראש של היהודי רבי דוד ורבי שמואל ורבי
יעקב. ומשם מהלך ששה ימי לעיר רומא רבתא והיא
ראש מלכות ארום. ושם כמו ר' יהודים נכבדים ואין
פירעי מס לשום אדם ומהם משרתי הפפא לכשלדירוש
הוא החנמין הגדול הממונ על כל דת ארום ושם חכמי
גדולים ובראשם רבי דניאל הרב ורבי יחיאל משרת של
פפא והוא בחור יפה גבון וחכם והוא יוצא ונא בבית
הפפא והוא פקיד ביתו ועל כל אשר לו והוא נכדו של
רבי נתן שעשה ספר הערוך ופירושיו ורבי יואב בן הרב
רבי שלמה ורבי מנחם ראש הישיבה ורבי יחיאל הדר
בטרשטיברי ורבי בנימין בר ר' שנתל ז"ל והיא רומא העיר
שני חלקי והנהר פירוס חולק באמצע המדינה חלק
אחד מצד אחד וחלק אחד מצד שני. וכחלק הראשון
הבמה הגדולה שקיראין לה שלב"טראדי רומא ושם
היה ארמון של יוליוס קיסר הגדול. ויש שם בניני הרב
ומעשים משונים מכל בנין שבעולם ובי המיושב והחרב
טן

מסעות של רבי בנימן

ד

מן רומא כד מלין ושם שמונים היכלות משמונים
מלכים גדולים בתורה הנקראי כלם אינפירדור ממלכות
טרקיינוס ועד מלכות פמוס אביו של קרלו אשר נבש
ארץ ספרד מיד הישמעאלים בתחלה. ושם היכל
שיטוס לחוץ לרומא שלא קבלוהו שלש מאות יועציו
בשביל שלא עשה מצותם שלא לקח ירושלם אלא לנ
שנים ינורוהם עליו בשנים ושם כמו היכל ארמון המלך
אספסיינוס בנין גדול וחזק מאד. ושם ארמון המלך
מלגלבין ויש בתוך ארמון שלו שלש מאות וששים
ארמונים כמנין ימות השנה. והקפת הארמונים נ
מלין. והיתה מלחמה ביניהם בימי קדם ונפלו בתוך
הארמון יותר ממאה אלף בני אדם הרונים והנה
העצמות עד היום הזה תלווי. וצייר המלך ענין המלחמ
מצד ומצד מערכה לקראת מערכה בני אדם וכיסייהם
וכלי מלחמתם הכל אבן שיש להראות לבני העולם
המלחמה שהיתה בימי קדם ושם ימצא מערה שהולכת
תחת הארץ ונמצאי המלך והמלכה אשתו על כסאותם
ועמם כמו מאה בני אדם שרי המלוכה וכלם חקוקים
במלאכת הרופאים עד היום הזה. ושם בשלטיאני אל
אטישני ובבמה שני עמודים מנחשרת מסעשה שלמה
המלך עליו השלום ובכל עמוד עמוד חקוק שלמה בן
דוד ואמרו לו היהודים אשר ברומא כי בכל שנה ושנה
בימי ט' באב נמצאו זיעה עליהם ננרת כמים. ושם
מערה שנו שיטוס בן אספסיינוס כלי בית המקדש
שהביא מירושלם וגם מערה אחת כהר על שפת הנהר
שיצרו ושם קבורים הצדיקים זל עשרה הרוני מלכות
ולמני שלנון דלטרנה מצוייר שמשון וכידור בידו
של

מסעות של רבי בנימן

של אבן זנס אנשלוס בן דוד ונס המלך קושטדיניס
שבנה קושטנדינה ועל שמו נקראת קושטנטינופוליס
והוא מצוייר מנחשת וסוסו ומציפ'ים בזהב ויש
בניינים אחרים וענייני ברומא שלא יוכל אדם לספרם
ומשם ד'מים לקפואה היא המדינה הגדולה שבנאה
קפיס המלך והיא טובה אבל המי' רעים והארץ משכלת
ויש בה כמו של שמאות יהודים ונס חכמים גדולי נכבדי
ארץ ובראשם רבי קונפשו ורבי שמואל אחיו ורבי זקן
זה רבי דוד זל וקוראין לזה פרינציפנו ומשם
לפוצול הנקראת סורינטו העיר הגדולה שבנה צינצן
הדרעור שברח מפני פחד דוד המלך עה ויצא הים
זכסה אותם בשני חלקי' מן העיר ועד היום הזה רואי'
בני אדם השווקים והמגדלים שהיו בתוך המדינה ושם
מעין נובע מתוך התחום וימצא שם השמן הנקרא
פיטרוליו ומלקטין אותו על פני המים ומשימין אותו
רפואות ויש מרחצאות שלמים המין נובעין מתחת
הקרקע והם על שפת הים והם כמו שני מרחצאות שכל
אדם שיש בו שום חולי ילך וירחוץ בהם וימצא מרפא
זמרנוע וכל החולים שבני לונברדיאה באים שם הקיץ
ומשם ילך אדם דרך המשה עשר מילין תחת ההרים
הוא הבנין אשר בנה רומודוס הסלך שבנה רום הכל
עשה מפני פחד דוד מלך ישראל ויואב שר צבאו ועשה
בנין על ההרים ותחת ההרים נאפולי המדינה והיא עיר
בצורה מאד יושבת על שפת הים מבנין היונים ושם כמו
חמש מאות יהודים ושם רבי חזקיה ורבי שלום ורבי
אליה הכהן ורבי יצחק מהר ההר זל ומשם דרך יום
עד עיר שלין פ' ושם ישיבת הרופאים לבני ארום ושם
כט

מזעות של רבי בנימן ח

כמו שש מאות יהודים ושם חכמים רבי יהודה בר רבי
יצחק ורבי מלכי צדק הרב הנדול שהיה מעיר ציפונת
ורבי שלמה הכהן ורבי אליה היוני ורבי אברהם
נרבוני ורבי תמון והיא עיר מיקפת חומה מצד היבשה
ומצד האחר על שפת הים והמנדל בראש ההר חזק
מאד ומשם חציון לאמלפי ושם כמו עשרי יהודים
ושם חננאל הרופא ורבי אלישע ואבואל ניד חנדיב
זל והגוים אנשי הארץ תנרים הולכי בסחורה ואינם
זורעים אלא קונים הכל בכסף מפני שהם שוכנים על
ההרי הנבוהים ובראשי הסלעים אבל יש להם פירות
הרבה ארץ כרמים וזתים וננות ופרדסים ואין אדם יכול
להלחם עמם ומשם דרך יום לבנאבינטו היא עיר
נדולה יושבת על שפת הים והר אחד ושם קהל
מיהודים כמו מאתים ובראשם רבי קלונימוס ורבי זרח
ורבי אברהם זל ומשם שני ימי למלכי שבארץ פוליא
והיא ארץ פול ושם כמו מאתים יהודים ובראשם רבי
אחימעץ ור נתן ורבי צדוק ומשם מהלך יום לאשקולי
ושם כמו ארבעים יהודים ובראשם רבי קינטילו ור צמח
חתנו ורבי יוסף זל ומשם שני ימים לטרנאה אשר על
שפת הים ושם מתקבצים כל הרוצים לעבור לירושלם
כי שם פורט הנמל הנכון ושם קהל מישראל כמו מאתי
ובראשם רבי אליה ורבי נתן הדרען ורבי יעקב והיא עיר
טובה ונדולה ומשם מהלך יום למיקילס דבר היא
המדינה הנדולה אשר החריב הכל נילמו של ציקליה
ואין שם היום מישראל מפני שהיא חרבה ומן הגוים
כמו כן ומשם יום חצי לטרנאו היא תחלת מלכות
ארץ קלאבריא ויושביה יונים והיא עיר גדולה ובה
כמו

מסעות של רבי בנימין

כמו ש' יהודים ובם חכמים ובראשם רבי מאלי ורבי נתן
ור' ישראל ומשם מהלך יום לברנדיש אשר על שפת הים
ושם כמו י' יהודים צנעים ומשם שני ימים לאוונדו אשר
על שפת הים ארץ יון ושם כמו חמש מאות יהודים
והראש שלהם רבי פנחס ורבי כלב ורבי מאיר ורבי
מאלי ומשם עובר אדם בים דרך שני ימים לאוקרופוס
ושם יהודי אחד ושמו ר' יוסף ועד הנה מלכות צקיליה
ומשם דרך שני ימים בים לארץ לבטה היא תחלת
מלכות סנואל מלך היונים והיא כפר ובה כמו מאת
יהודים ובראשם רבי שלחיה ורבי ארקוליס ומשם
שני ימים לאכילון ושם כמו עשרה יהודים ורבי שבתאי
בראשם ומשם חציון לנטוליקון היושבת על זרוע
הים ומשם לפטרה יום א' דרך ים היא המדינה של
אנטפיטרוש המלך של יון הוא היה אחת מארבעת
מלכים שקמו אהרי אלכסנדרוס המלך ושם בניינים
גדולים קדמונים ושם כמו חמשים יהודים ובראשם רבי
יצחק ורבי יעקב ורבי שמואל ומשם חציון דרך ים
ללפנטו ושם כמו מאה יהודים על שפת הים ובראשם
ר' נורי ורבי שלום ורבי אברהם זל ומשם מהלך יום
וחצי לקורש ושם חונים כמו מאתים יהודי לבדס כהר
פירש והם זורעים וקצרים בגתלתם וקרקותיהם
ובראשם רבי שלמה ורבי חיים ור' ידעיה ומשם שלשה
ימים עד עיר קורלינטו המדינה ושם כמו שלש מאות
יהודים ובראשם רבי ליאון ורבי יעקב ורבי הזקידה
ומשם שלשה ימים לטיבשעיר גדולה ובה כמו אלפים
יהודים והם האומנים הטובים לעשות בנדי משי וארנמן
בארץ היונים ובהם חכמים גדולים במשנה
וגתלת

מסעות של רבי בנימין

ו

וכתלמוד והם גדולי הדור ונראשם הרב הגדול רבי
אהרן קוטיור' משה אחיו ורבי חייא ורבי אליה תלתינו
ורבי יקטן ואין כמותם בכל ארץ יון חוץ סמדינה
קושטטיניפולי ומשם מהלך יום לאנדרפו והיא עיר
גדולה על שפת הים ובאים אליה תנרים מכל צד ופנה
ושם כמו מאתים יהודים ונראשם רבי אליה פשלטרי
ורבי עמנואל ורבי כלב. ומשם דרך יום עדיבושטריסט
והיא מדינה על שפת הים ושם כמו מאה יהודי ונראשם
דבי יוסף ורבי שמואל ורבי נתניה. ומשם לרובנקרה
מהלך יום אחד ושם כמו מאה יהודי ונראשם ר' יוסף
ורבי אלעזר ורבי יצחק ומשם מהלך יום לשינון פושמו
ונבה כמו חמשים יהודים ונראשם רבי שלמה ורבי
יעקב והוא תחלת בלכיא שיושבים בהרים והיא האומת
הנקראת בלכין. והם קלים כצבאים יורדים מן
ההרים לשלול ולבזז אל ארץ יון ואין אדם יכול לעלו
אליהם למלחמה ואין מלך יכול לשלוט עליהם ואינם
הזקים בדת הנוצרים וקוראים שם בנייהם כשמות
היהודים ויש אומרים שהם יהודים היו והיו קוראים
ליהודים אחין וכשימצאו אותם בוזים אותם ואינם
הורגי אותם כמו שהודני ליוני ואין להם שום דת ומשם
שני ימים לנרדיץ והיא הרבה ואנשי בה מעט מיונים
ומיהודי ומשם שני ימים לארמילו והיא עיר גדולה על
שפת הים והיא עיר סחורה לבינצ'יאניש ולפ' שניש
ולנינוביש ולכל הסוחר' הכאים שם והיא ארץ החבר
ידי ובה כמו ארבע מאות יהודים ונראשם הרב' שילה
ורבי יוסף הפרנס ורבי שלמה הראש. ומשם מהלך
יום לב' שנה ושם כמו מאה יהודי ונראשם רבי שבתא

הו

מסעות של רבי בנימן

הרב ורבי שלמה ורבי יעקב . ומשם דרך שני ימים בים
לעיר סלוסקי שבנה סליקוס המלך אחד מארבעה
שריגיון שקמו אחרי אלכסנדרוס והי' עיר גדולה מאד
ובה כמו חמש מאות יהודים ושם הרב רבי שמואל ובניו
תלמידי חכמים והוא שם מסונה על היהודים תחת יד
המלך ורבי שבתאי חתנו ורבי אליה ורבי מיכאל ושם
גלות גדול ליהודים והם מתעסקים במלאכות . ומשם
שני ימים למיטריסי ושם כמו עשרים יהודים ושם רבי
ישעיה ורבי מכיר ורבי אליאב . ומשם שני ימי לדרמה
ובה כמו קמ יהודים . ובראש רבי מיכאל ורבי יוסף
ומשם מהלך יום לקנישתולי ושם כמו עשרים יהודים .
ומשם דרך שלשה ימים דרך לאבירו היושב על שפת
הים מהלך חמשה ימי בין ההרים עד מדינת קושטנדינה
הגדולה והיא ראש המלכות בכל ארץ יון הנקראים
גירזאינוש ושם כסא המלך מנואל אינפרדור ושניכו
עשר מלכים תחת ידו וכל אחד ואחד יש לו ארמון
בקושטנטינה ולהם סנדלים ומדינות ושולטים בכל
הארץ ובראשם המלך אפריוס הגדול והשני מינה
דמשטוקוף והשלישי רומינור והרביעי מקדוקוס
החמישי אל קסוס מגלי ושאר השמות שלהם כענין
הזה ועיר קושטנטינה בהקפת העיר יש בה יח מיל
וחציה על הים וחציה על היבשה והיא יושבת על שתי
זרועות ים אחד שיבא מים רוסיה ואחד מים ספרד וכל
הסוחרים הבאי מארץ בבל ובכל ארץ שנער וארץ מדי
ופרס וכל מלכות ארץ מצרים וארץ כנען ומלכו רושיא
ואונגריאה ופסיצקי ובוריא וארץ לונברדייא וספרד
והיא עיר הזמיה באים אליה בסחורה מכל הארצות בין
בים

מסעות של רבי בנימן

ביום בין כיבשה אין כמותה בארצות חוץ מבגדיר העיר
הגדולה אשר לישמעאלים ושם במה של תוספיה ושם
הפפא של יונים מפני שאינם עונים לדת הפפא של
רומא ושם במות כמנין ימות השנה ויש שם ממון גדול
לאין מספר שמביאין אליה בכל שנה משני איי ומנדלי
זכרכים שיש שם וכעושר הזה לא נמצא בכל הנמור
שבעולם ובתיך הבמה עמודים של זהב וכסף ועששיות
של כסף וזהב יותר ממה שיוכל אדם לספר ושם יש
מקום אחד מקום שחוק המלך סמוך לכותל הארמון
הנקרא איפרומי ובכל שנה ושנה עושה המלך שם
ביום תולדת ישו הנוצרי שחוק גדול ובאותו מקום
מצויירי כל מיני בני אדם שבעולם לפני המלך והמלכה
בכל מיני כסף ומביאים אריות ודובים ונמרים וחמור
הבר ומשלחים אותם להתקוטט זה עם זה והעופות
כמו כן ולא נראה כשחוק ההוא בכל הארצות והוא
המלך עמנואל בנה ארמון גדול לכסא מלכותו על שפת
הים חוץ מן הארמון שבנו אבותיו וקרא אותו בילבירנש
וצפה העמודים והכותרות זהב וכסף צרוף וצייר בהם
כל מלחמות הקדמונים אשר היו לפניו וגם המלחמות
אשר עשה הוא בעצמו ועשה שם כסאו של זהב ואבן
יקרה ועטרת זהב תלויה בשלשלת של זהב על הכסא
במדת ישיבתו תחתיה ובה מרגליות שאין שום אדם
יכול לשער דמיהם כי בלילה אין צריכין שם נרות כי
הכל רואין מאוד המרגליות אשר מאירים להם עד מאד
ושם עניינים שאין אדם יכול לספר אותם ומביאים מכל
ארץ יון כל המכס בכל שנה ושנה וממלא ממנו מנדלים
מבגדי פשו וארגמן וזהב ולא נראה הבני החוא והעושר
החוא

מסעות של רבי בנימין

והוא בכל הארץ ואומר כי המס של המדינה עצמה
עולה בכל יום עשרים אלף זהונים בין שכירות החנויות
והשווקים ומכס הסוחרים הנאים בים וביבשה והיונים
אנשי הארץ עשירים גדולי בזהב וסרגליות והם הולכי
פלוכשי בגדי משי ומשבצות זהב באריגה וברקמה
על לבושיהם ורוכבים על סוסים ודומים לבני כלכים
והארץ רחבת ידים מאד בכל מיני מגדים וגם לחם ובשר
פיין הרבה מאד ולא נראה בכל הארץ כעשרם והם
בעלי חכמה בכל ספרי היונים ואוכלים ושותים איש
תחת גפנו ותחת תאנתו ושוכרים מכל לשונות הנשים
הנקראים להם עזים ללחום עם השלטון מלך תונרמים
והם הנקראים טורקוש מפני שאין להם להב לב
למלחמה והם נחשבים כנשים אשר אין בהם כח לעצור
ואין היהודים בתוך המדינה בינם כי העכירום אהל
זרוע המים וזרועים שופיא מקיף עליהם מצד אחד
ואינם יכולים לצאת אלא דרך ים לסחורה עם בעלי
המדינה ושם כמו אלפים יהודים רגלים ומהם כמו
חכש מאות קראין בצד אחד וביניהם ובין הרבנים שהם
תלמידי חכמים סחיצה ובראשם רבי אנטליון הרב ור'
עובדיה ור' אהרן כושפי ורבי יוסף שרנינו ורבי אליקים
הפרנס וביניהם אומנים של בגדי משי וסוחרים הרבה
ועשירים גדולים אבל אין מניחין שם יהודי לרכוב על
סוס חוץ מרבי שלמה המצרי שהוא רופא למלך ועל
ידו מוצאים היהודים ריוח גדול בגלותם כי בגלות כבוד
הם יושבים והשנאה רבה עליהם על ידי הנזקקין
עובדי העורות שמשליכין המים המטונפים שלהם
בחוצות לפני פתחי בתים ומלכלכין היהודים ועל זה
שונאים

מסעות של רבי בנימין ה

שונאים חיונים כל היהודים בין טוב ובין רע כי מנבירים
עולם עליהם ומכים אותם בחוצות ומעבירים אותם
דרך אבל היהודים הם עשירים ואנשים טובים בעלי
הסדר ומצורת וסובלים הגלות בעין יפה ושם המקום
שדרים בו היהודים פילא ומשם שני ימים דרך ים
לרודוסא ושם קהל ישראל כארבע מאות ונראשם
רב משדה ורבי אביה ורבי יעקב ומשם שני ימים
לנאלפוליו ושם כמו מאתי יהודים ונראשם רבי אליה
קפיד ורבי שנתו זוטרא ורבי יצחק מינש ובלשון יון
קורין למנדל מינש ומשם ב' ימים לקלש ושם כמו
חמשים יהודים ונראשם רבי יהודה ורבי יעקב ורבי
שמעיה ומשם שני ימים למיטילי מאי היס ושם באי
קהלורז ישראל בעשרה מקומות ומשם שלשה
ימים דרך לחיכא ובה כמו ארבע מאות יהודי ורבי אליה
ורבי תימן ורבי שנתו נראשם ושם מצאו האילנות
שלוקטין ממנו המצטיקי ומשם שני ימים לאיסמו
ובה כמו שלש מאות יהודים ונראשם רבי שמריא ורבי
עובדיה ורבי יואל ושם באיים קהלות רבות ישראל
ומשם שלשה ימים דרך ים לרודוש ובה כמו ארבע
מאות יהודים ונראשם רבי אנא ורבי חננאל ור אליה
ומשם ארבעה ימים לדופלוס ושם יהודים רבנים וקנוץ
ועוד יש שם יהודים מיני קפרוסין והן האפיקורוסין
וישראל מנדן אותן בכל סקיס והם מחללי ליל שבת
ושומרי ליל ראשון ומשם ב' ימי לקורקוס היא תהלת
ארץ אדו הנקראת ארמני והיא תהלת סמשלת טורוש
בעל ההר' מלך ארמניא המולך עד מדינת הדוכי ועד
ארץ התוגרמי הם הנקראי טורקוש ומשם שני
ימים

מסעות של רבי בנימן

ימים לפלמישטרש היא תרשיש היושבת על הים · עד
הנה מלכות היונים הנקראים נריניש · ומשם שני ימים
לאנטוכי הגדולה היושבת על נהר פיר נחל יבוק היורד
מהר הלבנון מארץ חמת והיא העיר הגדולה שבנה
אנטוכיוס המלך · ויש על המדינה הר גבוה מאד והחום
מקפת ההר ובראש ההר מעין ושם אדם ממונה על
המעין ומשלח את המים בנשרים תחת הקרקע אל בתי
הגדולים אשר בעיר ומצד העיר האחר מקיף אותה
הנהר והיא עיר בצורה מאד ממשלת פריצין אמונש
הפיטיבין הפפא ויש בה כמו מנין מישראל והם אומני
הזכוכית ובראשם רבי מרדכי ורבי חיים ורבי ישמעאל
ומשם שני ימים ללינא היא לודקיא ובה כמו מאתיים
יהודים ושם רבי חייא ורבי יוסף ומשם שני ימים לניבל
היא כעלנר תחת הר הלבנון הסמוכה לאומה שקורין
לה אלחשישין ואינם מאמינים בדת הישמעאלים אלא
לאחד שחושבין אותו כמו נביא כנבט וכל מה שיאמר
להם יעשו אם לסות אם לחיים וקורין לו חידך א חשישין
זהו הזקן שלהם ועל פיו יצאו ועל פיו יבואו כל אנשי
ההרים ומקום ישיבתו בעיר קרמוס היא קדמות בארץ
סיחון והם בעלי אמונה ביניהם על מאמר הזקן שלהם
ומפחדים בכל המקומות מהם מפני שהורגין את
המלכים במסירה ומהלך ארצם שמנה ימים · והם
נלחמים עם בני אדום הנקראים פרנקוש עם השלטון
טריפול היא טראבלוס של שאם ובימים ההם הרעיש
הארץ של טריפול וכסה הרבה מן הנויב ומן היהודים
כי נפלו הבתים והחומות עליהם והיתה מפולת באותו
זמן ובכל ארץ ישראל מתו יותר מעשרים אלפים בני
אדם

מסעות של רבי בנימן

ט

אדם בימי ההם ומשם מהלך יום לניבל האחרת שהוא
גבול בני עמון ושם כמו קני יהודי והי ממשלת ז' הנינוטין
והשלטון שלהם ניליאנוס אינבילינו ושם מצאו מקום
הנמה שהיא לבני עמון בימים ההם ושם שקיץ בני עמון
יושב על קטלנה הנקרא כסא והוא עשוי מאבן ומצופה
זהב ושתי נשי יושבו מימיו ומשמאלו מזה אחת ומזת
אחת ומזכת לפניו שהיו מזכתי ומקטרין לפניו בזמן
בני עמון ובה כמו מאתי יהודי ובראשם רבי מאיר ורבי
יעקב ורבי שמחה והיא על שפת הים של ארץ ישראל
ומשם שני ימי לבילוט היא בארות ושם כמו חמשי יהודי
ובראשם רבי שלמה ורבי עובדיה ורבי יוסף ומשם
מהלך יום אחד לצידא היא צידון והיא עיר גדולה ובה
כמו עשרי יהודי וקרוב מהם כמו עשרה מילין אומה
אחת נלחמי עם אנשי צידון והאומה נקראת דוגיאין
והם הנקראי פנאנוש כופרים ואין להם דת ויושבים
בהרי הנדולי ובנקיקי הסלעי ואי מלך ושר שולט עליה
פי מעצמם הם יושבי בין ההרי והסלעי ועד הר חרמון
גבולם מהלך שלשה ימי והכו שטופי זמה והוא לוקח
את בתו ויש להם חג אחד בשנה ובאי כלם אנשי ונשי
לאכול ולשתות ביחד וחולפי נשותיהן כל אחד ואחד
עם חבירו ואומרי שהנפש בעת יציאתה מנוף אדם טוב
תכנס בנוף ילד קטן הנולד באותה שעה שתצא הנפש
מנופו ואם אדם רע הוא תכנס בנוף הכלב או בנוף
הבהמה זה דרכם כסללמו ואין ביניהם יהודי כי אם
באי ביניהם בעלי אומנו וצבעי ויושבי ביניהם באומנו
זבסחורה וחחר' לבתיהם והם אוהבי ליהודי והם קלוי
על חהרי ועל הנבעות ואין אדם יכול להלחם עמם

ממש B i n a

מסעות של רבי בנימן

ומשם מהלך יום לצור החדשה והיא עיר טובה מאד
ונמל הפורט שלה בתוך העיר ונכנסות הספינות בתוך
שני המנדלים ובלילה ישליכו בעלי הסכס שלשלת
של ברזל בין מנדל ומנדל ולא יכול אדם לצאת לא
באניה ולא בשום דרך לננוב דבר מן הספינות ואין
גרב או פורט כנמל ההוא בכל הארץ כמוהו והיא עיר
יפה ובה כמו ארבע מאות יהודים וביניהם חכמי תלמוד
ובראשם רבי אפרים מצרי דיין ורבי מאיר מקרקשונה
ור' אברהם ראש הקהל ויש ליהודים שם ספינות בימי
ושם אומני הזכוכית הטוב הידוע צורי ההשוב בכל
הארצות ושם ימצא הסוקר הטוב ועולה אדם בחומת
צור החדשה ורואה צור המעטירה אשר כסדה אותה
הים והיא רחוקה מן החדש כזריקת אבן ואם ירצ' אדם
לכא באני בים רואה המנדלים והשווקים והתוצרות
והארמונים בקרקע הים והיא צור החדשה עיר סחור
באים אליה מכל מקום ומשם יוס אחד לאקדי היא
עכו אשר היתה לנבול אשר והיא תחלת ארץ ישראל
והיא יושבת על הים הגדול ושם נמל גדול שקורין
פורטו לכל הנודרים ההולכים לירושלם בספינות
ויורד לפניו נהר הנקרא נחל קדומים ושם כמו מאתים
יהודים ובראשם רבי צדוק ורבי יפת ורבי יונה זל' ומשם
נפרס אור לניפש היא נד החפה אשר על שפת הים
ומצד אחד הר הכרמל עליה ובתחתית ההר קבריו ישראל
רבים ושם בהר סערה אליהו זל' ועשו שם שני בני
אדום במה וקראוה שנט אליש ובראש ההר ניכר מקום
המוזבח ההרום שרפא אליהו זל' בימי אחאב והוא מקום
המוזבח העגול כמו ארבע אמות ובתחתית ההר יורד
נחל

מסעות של רבי בנימין

נחל קישון בצדו. ומשם ד' פרסאות לכפר נחום והוא
כפר נחום והוא מעין סקום על הכרמלי. ומשם ששה
פרסאות לשזריא היא נד אשר לפלשתים ושם כמו
עשרה יהודים ומאתים כותיים הם היהודי השומרונים
הנקראי שמרטניש והוא עיר יפה וטובה מאד על הים
בבנין קיסר אינפרדור המלך וקרא שמה קיסריה ומש'
חצי יום לקקו היא קעילהואין בה יהודי ומשם חצי יום
לשגורג והיא לוז ושם יהודי אחד צנע' ומשם יום
לשבשרת היא שומרון ועדין ניכר שם ארמון אחאב
מלך ישראל והיא היתה עיר בצורה בהר מאד ובה מעיינל
וארץ נחלי מים ונגות ופרדסים וכרמים וזתים ואין שם
יהודים. ומשם שני פרסאות לנכילש היא שכס בהר
אפרים ואין שם יהודים והיא יושבת בעמק בין הר
גריזים והר עיבל. ובה כמו מאה כותיים שומרים תורת
משה לבדה וקורין להם שמריטנושי ויש להם כהני
מזרע אהרן הכהן ע"ה וקורין להם אהרניי ואין מתחת
עמם אלא כהנים עם כהנים שלא יתערבו עמם אבל הם
כהני תורתם ועושים זבח ומעלים עולה בכנסת שלהם
בהר גריזים כמו שכתוב בתורה ונתת את הברכה
על הר גריזי והם אומרים כי הוא בית המקדש ומעלים
עולה ביום פסח ובימים טובים על המזבח שננו בהר
גריזי מהאבנים שהקימו בני ישראל כשעכרו הירדן.
והם אומרים כי הם משבט אפרים וביניהם קבר יוסף
הצדיק בן יעקב אבינו עליו השלום שנאמר ואת עצמות
יוסף אשר העלו בני ישראל מצרים קברו בשכם.
ואין להם שלש אותיות ה' ות' וע' ה'מן
אברהם אבינו ואין להם הוד' ח'מן יצחק אבינו ואין
להם B ij ב ב

מסעות של רבי בנימן

להם חסד' ע'מן יעקב אבינו ואין להם ענוה' ובמקו'
אלו האותיות משימין ה' ובוה הדבר נכרי שאינם מורע
ישראל כי הם יודעי תורת משה חוץ מאלו שלש אותיות
ושומרי עצמם מטומאת מת ועצב וחלל וקבר והבנדי'
שלובשי בכל יום מסירי מעליהם בשעת לכתם לבית
הכנסת שלהם ורוחצי גופם במי ולובשי בנדי אחרים
וכן מנהגם בכל יום ובהר גריזי מעיינות ופרדסים - והר
עיבל יבש כאבני וסלעים וכיניהם בעמק עיר שכם.
ומשם ארבע פרסאות להר הגלבווע וקוראי להם אדום
מונטונלבווי. והיא ארץ יבשה מאד. ומשם ה' פרסאות
לעמק אילון וקוראין אותו אדום וואל דלונא. ומשם
פרסה אחת להר הסוריה לגראן דוד היא עיר גבעון
הגדולה ואין שם יהודי. ומשם שלש פרסאו לירושלם
היא עיר קטנה ובצורה תחת שלשה חומות ובה אנשי
הרבה יעקיבין וארמים ויונים וגורגריין ופרנקוש מכל
לשונות הגוים. ויש שם בית הצביעה שקונין אותו
היהודי בכל שנה מהמלך שלא יעשה שום אדם צביעה
בירושלם כי אם היהודי לבדם. והם מאתי יהודי דרים
תחת מגדל דוד כפאת המדינה. ובחומת שבמגדל דוד
הבנין הראשון של יסוד כמו עשר אמות מבני הקדמוני
שכנו אבותינו. והשאר בנין ישמעאלי ואין בכל העיר
בנין חזק יותר ממגדל דוד ושם שתי בתי אשפיטלי
פיוצאי ממנו ארבע מאות פרשי ושם ינותו כל החולים
הבאי שם ונותנין להם כל ספוקם בחיותם ובמותם
ובבית שני קוראין אותו שפתלי שלמון והוא ארמון
שעשה שלמה המלך ושם חוני בשפיתלי ויוצאי ממנו
ד' מאות פרשי בכל יום למלחמה חוץ מן הפרשי הבאי
מארץ

מסעות של רבי בנימן **יא**

מארץ פרנקוש ומארץ אדום ונודר על עצמם ויעמדו
ימי או שנים עד מלאת נדרם. ושם הנמה הנדולה
שקורין שפולקרי קבר אותו האיש שהולכין כל הנודר
אליו ויש בירושלם ארבעה שערי שער הקור שער
אברם ושער דוד ושער ציון ושער יהושפט לפני בית
המקדש שהיה בימי קדם. ושם טמפלודומינו והוא
היה מקום המקדש ובנה עליו עמר בן אל בטאב כיפה
גדולה ויפה עד מאד ואין מכניסין שם גוי שום צלם ולא
שום תמונה אלא שבאו להתפלל תפלתם. ולפני
אותו מקום כותל מערבי אחד מהכותלי שהיו במקדש
בקדש הקדשי וקוראין אותו שער הרחמי ולשם באו
כל היהודי להתפלל לפני הכותל בעזרה. ושם
בירושלם בבית שהיה לשלמה ארוות הסוס אשר בנה
שלמה בנין חזק מאד מאבני גדולות ולא נראה כבנין
ההוא בכל הארץ ושם נראה עד היום הזה הנריכה שהיו
שוחטין בה את זבתיהם וכל היהודי שם כותבי שם
על הכותל ויצא אדם משער יהושפט ושם מדבר העמי
ושם מצבת יד אנשלום וקבר עזייה המלך ושם מעין
גדול מי השילוח בנתל קדרון ועל המעין בנין גדול מימי
אבותינו ולא ימצא שם אלא סים מעטי ואנשי ירושלם
רובם שותי ממי המטר שיש להם גבי בנתיהם ועולים
מעמק יהושפט אל הר הזת' כי אין בין ירושלם והר
הזת' אלא העמק בלבד ומהר הזת' רואי ים סדום ומים
סדום לנציב מלח שהיא היתדה אשתו של לוט שני
פרסאות והצאן לוחכות ממנה ואחר כך חזרת וצומת'
כבראשונה. וכל ארץ הככר ונתל השטים על הר נבו
ולפני ירושלם הר ציון ואין בנין בהר ציון כי אם במדה

מסעות של רבי בנימן

אחת לנוצרים ולפני ירושלם כמו שלשה בתי של
קברי ישראל שהיו קינרין סתיהם בימים ההם וקבר
ישבו תאריך אבל בני אדום הורסין מן הקברים ובונים
בהם בתיהם מן האבנים וסביב ירושלם הרים גדולים
ובהר ציון קברי בית דוד וקברי המלכי אשר קמו אחריו
ואינו נכר המקום כי היום טו' שנה נפל כותל אחד
מהנמה אשר בהר ציון וצוה הפטריארקה אל הכהן
לבנות הנמה ההיא ואמר לוקח ארז האבני מחומת
ציון הקדמוני ובנה בהם הנמה והוא עשה כן שכר פועלי
בשכר ידוע כמו כ' אנשים והיו מוציאין ארז האבנים
מיסוד חומת ציון ובין האנשים ההם היו שני אנשים
אזהבים בעלי ברית ויום אחד עשה לחברו משתה ואחר
אכילתן באו אל המלאכה אמר להם הממונה מדוע
אחרתם לכא ענו מה יש לו בשעה שילכו חברנו לסעוד
נעש' אנחנו מלאכתנו והם היו מוציאין ארז האבנים
והקיסו אכן זמצאו פי הסערה ואמר אחד לחברו נכנס
וגראה אם יש מסון הלכו במבוא המער' עד שהגיעו אצל
ארמון אחד גדול בנוי על עמודי שיש מצופ' בכסף וזה
זלפניו שולחן ושרביט הזהב ועטרת זהב וחוא קבר דוד
מלך ישראל ולשמאלו שלמה כמו כן וכן קברי כל המלכי
דקבור' שם ממלכי יהוד' ושם ארנונות סנודו' שאין אדם
יודע מה כרוזכם ורצו שני אלו האנשי' ליכנס בארמון
והנה רוח סערה ספיה מערה והכה אותם ונפלו לארץ
כמתים ושכנו שמה לארץ עד הערב והנה רוח אחר בא
וצועק כקול אדם קומו צאו מן המקו' הזה ויצאו דחופי'
משם האנשי' מבוהלי' והלכו אל הפטריארקה והגידו לו כל
דבריו ושלח הפטריארקה להביא לפני רבי אברה' חסיד
הפרוש

פסעות של רבי בנימן זב

מפרוש א קויטניטני שהיה מאבלי ירושלם וספר אלף
הדברי עפ שני האנשים האלו שבאו משם וענה לו
ד' אברהם ואל' כי קברי בית דוד למלכי בית יהודה הם
ולמחר שלחו בשביל שני האנשי ומצאו אות' כל אחד
ואחד מושכב על מטתו ופחדו ואמרו לא נכנס שם כי
אין חפץ ה' להראות אותו לשו' אדם וצוה הפט' יארקה
לסתום אותו מקום ולהעלימו מבני אדם עד היום הזה
ור' אברהם החסיד הזה ספר לי כל אלו הדברים ומשם
שני פרסאות לבית לחם יהודה הנקראת בית לחם
ונקרו לבית לחם כחצי מיל מצנת קבורת רחל על אם
הדרך והמצבה עשויה מאהת עשרה אבנים למנין בני
יעקב ועליה כיפה בנויה על ד' עמודים וכל היהודים
העוברים חותמים שם על אנני המצבה ובבית לחם
שנים עשר צנעים יהודים והיא ארץ נחלי מים בורות
ומעיינות ומשם שש פרסאות לחברון אבל מדינת
חברון היתה בהר והיא חרבה היום הזה ובעמק השדה
בשדה המכפלה שם העיר ושם חכמה הנדולה שקורין
שנט אברהם והיא היתה בנסת יהודים בימי ישמעאלים
ועשו שם הגוי' ששה קברים על שם אברהם ושר' יצחק
ורבקה יעקב ולאה ואומר' להולכי שהם קברי האבות
ונתנין שם ממון אבל אם יבא יהודי שיתן שכר
לשוער של מערה יפתחו לו פתח ברזל שהיה עשוי מימי
אבותינו עה וידד אדם למטה בנר דלוק בידו במערה א'
ולא ימצא שם כלום וגם בשנייה עד שיבא אל
השלישית והנה שם ששה קברים קבר אברהם
יצחק ויעקב ושרה ורבקה ולאה זה כנגד זה
וכלם חתומים אותיות חקיקות על קבריהם על קבר

ב ד B iiij אברהם

מסעות של רבי בנימן

אברהם חקוק זה קבר אברהם אבינו ע"ה ועל קבר יצחק
כמו כן ועל כל הקברים גם כן וכן לכלם. ובמערות
מדל' קין שם עשית אחת דולקת ביום ובלילה על
הקברי' ושם חביות מלאות עצמות מישר שהיו מביאים
שם מיתיהם בירת ישראל כל אחד וא' עצמות אבותיו
ומניחם שם עד היום הזה ובקצה שדה המכפלה ביתו
של אברהם אבינו עליו השלום ומעין לפני הבית ואין
מניחי' שם לעשות בירת מפני כבוד אברהם. ומשם
חמשה פרסאות לבית גב'ין והיא מרשה ואין שם אלא
שלשה יהודים. ומשם חמשה פרסאות לטו'ון דולוש
גב'א ל'יש היא שונם ויש בה ג' מאו יהודי'. ומשם
שלשה פרסאות לשנט שמואל דשילה היא שילה
הקרובה לירושלם ב פרסאות וכשלקחו בני אדום
את דמלה היא רטה מיד בני ישמעאל מצאו קברו של
שמואל הרמתי אצל כנפת היהודים. והוציאוהו בני
אדום מקברו והוליכוהו לשילה ובנו עליו במה גדולה
וקראו אותו שנט שמואל דשילה עד היום הזה. ומשם
שלשה פרסאות להר מורי' לפשי' פוה היא נבעת שאול
ואין בה יהודי' והיא נבע בנימן. ומשם שלשה פרסאות
לבית נובי היא נוב עיר הכהני ובאמצע הדרך שני הסלעי'
של יהונתן שם האחד בוצץ ושם השני סנה ושם שני
יהודים צנעים. ומשם שלשה פרסאות ל'מש היא
הרמה ושם מכנין החומות מימי אבותינו כי כך מצאנו
בתוב על האבנים ושם כמו שלשה יהודי' והיא היתה
עיר גדולה מאד. ושם בית הקברות גדול לישראל
מהלך שני מילין. ומשם ה פרסאות לנאפה היא יפו
אשר על שפת הים ושם יהודי אחד צנע'. ומשם ג'
פרסאות

פרסאות לאכלין היא יבנה ועדין נראה מקום המדרש
 ואין בה יהודים עד הנה גבול אפרים ומשם ב פרסאות
 לפלמים היא אשדוד אשר לפלשתים החרבה ואין בה
 יהודים ומשם שני פרסאות לאשקלונה היא אשקלון
 החדשה שבנה עורא הכהן ול על שפת הים והיו קורין
 אותה מתחלה בניברה והיא רחוקה מאשקלון הקדומה
 החרבה ד פרסא והיא עיר גדולה מאד ויפה ובאים איה
 מכל מקום לסחרוה כי היא יושבת בקצה גבול מצרים
 ובה כמו מאתם יהודים רבנים ובראשם רבי צמח ורבי
 אהרן ורבי שלמה ושם כמום קראין ושם כותיים כמו
 גמאות ושם בתוך העיר בור שקוראין לו ביר אנרהים
 אל כליל אשר הפר בימי פלשתים ומשם לסגורש
 היא לוד ומשם יום וחצי לזוזין היא יזרעאל ושם מעין
 אחד גדול ובה יהודי אחד צנע. משם שלשה פרסאות
 לשיפוריה היא צפורי ושם קברו של רבינו הקדוש ורבי
 חייא שעלה מבבל ויונה בן אפתי הנביא והם קבורים
 בהר ויש שם קברים הרבה ומשם ה פרסאות לטיבריה
 היושבת על הירדן הנקראים כנרת ושם נופל הירדן
 ושופכים המלח אל ארץ הכנרת והוא המקום הנקרא
 אשדות הפסנה ויוצא ונופל בים סדום הוא ים המלח
 ובטבריה כסזני יהודי ובראשם רבי אנרהם החזק ור'
 מוכתר ורבי יצחק ושם מים חמים נובעי מתחת הארץ
 וקורין להם חמי טבריה ושם כנסת כלב בן יפונה
 בקרוב ושם מקום קברי ישראל ושם קברו של רבן
 יוחנן בן זכאי ורבי יהונתן בן לוי הכל בגליל התחתון
 ומשם שני ימי לטימין היא תמנתה ושם קבר שמואל
 הצדיק והרבה מישראל ומשם יום לעשרת היא
 נוש

מסעות של רבי בנימן

גוש הלכ ושם כמו ב' יהודים ומשם פרסאות למין
היא מרון ושם מערה א' קרוב משם ושם קברי הלל
ושמאי ושם כ' קברים מתלמידיהם ושם קבר ר' בנימן
בר יפתור יהודה בן בתירה ומשם פרסאות לעלמה
ושם נ' יהודים ובית הקברות גדול לישראל ומשם חצי
יום לקאדיס היא קדש נפתלי על שפת הירדן ושם קבר
ר' אלעזר בן ערך ור' אלעזר בן עזריה והוני המענל ורשבנ
ורבי יוסי הנלילי ושם קבר ברק בן אבינוע ואין בה יהודים
ומשם יום לבלינס היא דן ושם מערה אחת ומשם יוצא
הירדן עד דרך נ' מילין מתחבר אליו נתל ארנון הירדן
מנבול מוצב ולפני המערה נכר מקום המזבח של פסל
מיכה שהיו עובדים בני דן בימי ההם ושם מקום המזבח
של ירובעם בן נכט שהיה עם ענל הזהב ועד הנה גבול
ישראל מצד הים האחרון ומשם ב' ימים עד דמשק העיר
הגדולה היא תחלת מסעלת נור אל דין מלך תוגרמים
הנקראי טורקוש והיא עיר גדולה ויפה ער מאד וסוקפ'
חום והיא ארץ גנורת ופרדסי מהלך טו מילין מכל צד
לא נראה מדינת פירות בכל הארץ פסוה ויורדים אליה
מהר הרמון אמנה ופרפר כי היא יושבת תחת הדמון
אמנה יורד בתוך העיר והולכים המים על ידי נשרים
על כל בתי הגדולים ונחוצות ונשוקים גהיא ארץ
סתורה לכל הארצות ופרפר הולך בין הננות
והפרדסי הוץ לעיר ומשקין ממנו כל הננות והפרדסי
שלהם ושם כניסה אחת לישמעאלים הנקראת גומאע
דומשק אין כבנין ההוא בכל הארץ ואומרי כי היא הית'
ארמונת בן הדר ושם עשו במלאכה החרטומים
בנתל של זכוכית ועשו בו חורין כסנין טורח חפזה
ויכנס

מסעודת של רבי בנימן יד

ויכנס שמרה השמש בכל אחד ואחד מהן ויורד בו על
סדרנו יב כנגד שעות היום ובני אדם מכירי בו שעורה
היום ובין הארמון בתים בנויים בזהב ובכסף והוא גדול
כמו ננית אחת ויכולין ליכנס בתוכ' לרחוץ כמו נ' אנשי
ושם תלוי בתוך הארמון צלע אחת מענק אחד ארכ' וט'
זרתות ורחב' זרתות והו' היה מלך ענק מן הקדמוני'
ושמו המלך אבכמו שכך מצאו חקיק על אבן אחת על
קברו ובה כתוב שמלך בכל העולם ויש בה כמו שלשת
אלפי' ישראל וביניה' תלמידי הכמים ועשירים ושם
ראשי ישיב' של ארץ ישראל ושמו רבי עזרא ואחיו שר
שלום אב בית דין ורבי יוסף החמישי בישיבה ורבי
מצליח ראש הסדר הדרשן ורבי מאיר פאר החכמים
ורבי יוסף אבן פלאת סוד הישיבה ורבי הימן הפרנס
ורבי צדיק הרופא ושם מן הקראין כמו מאתיים ומן
הפוחים כמו ארבע מאות וביניהם שלום ואין מתחתנים
אלו עם אלו ומשם מהלך יום לנלעד היא נלעד ושם
מישראל כמו ששים ובראשם רבי צדוק והיא רחבת ידים
חלומים וננות ופרדסים ומשם חצי יום לסלכת
היא עיר סלכה ומשם לבעל ביק חציון והיא
בעלה בנקעת הלבנון אשר בנה שלמה לבת
פרעה ובנין הארמון מאבנים גדולות אורך האבן
עשרים זרתות ורחבה שתים עשרה זרתות ואין
בו אבן ואבן כלום ואומרים בני אדם שלא נעשה
בנין אלא על ידי אשמדאי ובראש המדינה מעין
גדול יוצא והולך באמצע המדינה כמו נהר גדול
ועליו ריחים וננות ופרדסים בתוך המדינה וזם
תדפור במ' אשר בנה שלמה כמו זה בנין אבנים
גדולות

מסעות של רבי בנימין

גדולות והעיר תדסור מוקפת חומה והי' במדבר רחוקה
מן היישוב ומנעלת הנזכרת ארבעה ימים וכאלפים
יהודים בתדסור ונורי מלחמה ונלחמים עם בני אדום
ועם בני ערב שהם תחת ממשלת גוף אלדין. ועוזרים
לשכיניהם הישמעאלים ובראשם רבי יצחק היוני ורבי
נתן ורבי עוזיאל ז"ל. ומשם לקריתין מהלך חצי יום
והיא קריתים ואין בה יהודים אלא אחד צנע. ומשם
דרך יום לחמה והיא חסת היושבת על נהר יבוק תחת
הר הלבנון ובימים ההם בא רעש גדול בעיר ומתו ביום
אחד חמשה עשר אלף אנשי ביום אחר ולא נשארו כי
אם שנעים איש ובראשם רבי עולה הכהן ושיך אבואל
גאלב ומוכתר. ומשם חצי יום לשיהא היא חצור.
ומשם שלשה פרסאות ללמדין. ומשם מהלך שני
ימים לחלב היא ארם צובה והיא עיר מלוכה למלך נוף
אלדין ובתוך העיר ארמונו מוקף חומה גדולה מאד
ואין בה מעין ולא נהר אלא מימי המטר הם שותים
וכל אדם יש לו בור בכיתו שקורין אלנוב ובה כמו אלף
וחמש מאות מישרא ובראשם רבי משה אלקושטנדיני
ורבי ישראל ורבי שת. ומשם שני ימים לבאליץ היא
פתורה על נהר פרת ועד היום הזה שם מגדל בלעם בן
בעור שם רשעי' ירקב שבנה על ענין שעות היום ושם
כמו מנין יהודים. ומשם חצי יום לקלע ובר היא סלע
מדברה והיא נשארה לבני ערב בשעה שלקחו התונרמי'
ארצם והבריתום אל המדברות ושם כמו אלפים יהודים
ובראשם רבי צדקיה ורבי חייא ורבי שלמה. ומשם
יום לדקיא והיא כלנה בתחלת ארץ שנער החולקת בין
מלכות התונרמים וארץ שנער ובה כמו שבע מאות
יהודים

מסעות של רבי בנימין טו

יהודים ובראשם רבי זכאי ור' נדיב והוא סניא נהיר ורבי
 יוסף ושם כנסת מבנין עזרא הסופר בעלותו מכל
 לירושלם. ומשם שני ימים לחרן הקדמונה ובה כמו
 עשרים יהודי ושם כנסת עזר כמו כן ובאותו מקו שהיה
 שם ביתו של אברהם אבינו אין עליו בנין וישמעאלים
 מכבדי אותו מקום ובאים שם להתפלל. ומשם מהלך
 שני ימים ומשם יוצא נהר אל כבור והוא חבור והוא
 הולך לארץ מדי ונופל בהר נוזן ושם כמו מאתים יהודי
 ומשם שני ימים לנציבין והיא עיר גדולה ונחלי מים ובה
 כמו אלף יהודים. ומשם שני ימים לגזיר בן עמר והוא
 בתוך נהר הדקל לרנלי הרי אדרט מהלך ד' מילין למקו'
 שנחה שם תכרת נח אבל עמר בן אל כטאב לקח את
 התיבה מעל ראש שני ההרים ועשה אותה כנסת
 לישמעאלים. ובקרוב התיבה כנסת עזרא הסיפר עד
 היום הזה וביום ט באים יהודים מן המדינה להתפלל
 שם ובאותה מדינה של גזירה עמר בן אל כטאב כמוד'
 אלפים יהודים ובראשם רבי מוכתר ורבי יוסף ורבי חיי
 ומשם ב' ימים לאל מוצל הוא אשור הגדולה ושם כמו ז'
 אלפים יהודים ובראשם רבי זכאי הנשיא מורע דוד
 המלך ור' יוסף המכונה ברהן אל פלך והוא הוזה למלך
 זין אל דין אחיו של נור אל דין מלך דמשק והיא תחלת
 ארץ פרס היא עיר גדולה מאד מימי קדם והיא יושבת
 על נהר הדקל ובינה ובין נינוה הנשר לבר והיא חרבה
 אבל יש שם כפרים וכרכים רבים ומנינוה מהלך פרסה
 עד עיר אדבאל והעיר נינוה על שפת הדקל ובמדינת
 אשור כנסת עובדיה וכנסת יונה בן אמת וכן נחום
 האלקושי. ומשם מהלך שלשה ימים לראשונה היא
 רחובות

מעשות של רבי בנימן

דהובות אשר על שפת נהר פרת ובה כמו אלפי יהודי
זבראשם רבי חזקיה ורבי אהוד ורבי יצחק והיא עיר
סוקפת חום ויפה עד מאר וגדולה ובצורה וסביבותיה
ננות ופרדסים • ומשם מהלך יום לקרקסיא היא
כרכטיש על שפת נהר פרת ובה כמו חמש מאות יהודי
זבראשם רבי יצחק ורבי אלחנן • ומשם שני ימים לאל
יוצר היא פום בדיתא אשר בנהרדעא ושם כמו
אלפים יהודים וביניהם תלמידי חכמים וזבראשם חן
הרב ורבי משה ורבי אליקים ושם קבר רב יהודה ורבי
שמואל ולפני כל אחד ואחד בית כניסתו אשר בנו
הם לפני מותם ושם קברו של רבי בסתנאי הנשיא
ראש הגולה ורבי נתן ורבי נחמן בר פפא • ומשם
חמשה ימים לחרדה ושם כמו חמשה עשר אלף
יהודים וזבראשם רבי זקן ורבי יוסף ורבי נתנאל • ומשם
שני ימים לעוקברה היא המדינה אשר בני יכניה מלך
יהודה ובה כמו עשרת אלפים יהודי וזבראשם ר' יהושע
זר נתן ומשם שני ימים לבגדאד היא העיר הגדולה
ראש ממשלת כליפת אמיר אל מוסנין אל עבאסי
ממשלת הנביא שלהם והוא הממונה ילדת
הישמעאלים וכל מלכי ישמעאל מודים לו והוא
עליהם כמו הפפא על הניצרים ויש לו ארמון בתוך
בגדאד מהלך שלשה מילין ובתוך הארמון יער גדול
מכל מיני אילני העולם בין עושי פרי ובין שאינן עושין
פרי ושם כל מיני חיות ובתוך היער מקודה מים באים
מנהר חדק וכשעה שירצה לטייל עצמו בו ולשמות
זלשתות צדים לו עופות וחיות ודגים ובא לארמונו עם
יועציו ושריו ושם המלך הגדול עבאסי חאפצי והוא
אוהב

מסעות של רבי בנימן ין

אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֵד וּלְפָנָיו מִשְׁרָתִים רַבִּים מִיִּשְׂרָאֵל וְהוּא
יֹדֵעַ כָּל הַלְשׁוֹנוֹת וּבָקִי בַתּוֹרַת מִשְׁדֵּה וְקוֹרֵא וְכוֹתֵב
בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ וְאֵינוֹ רוֹצֵה לִיהְנוֹת אֶלֶּא מִיַּיֵּעַ כְּפִיו וְעוֹשׂ
מִחְצֵלָאוֹרַת וְהוֹתֵם חוֹתְמוֹ בְּהֵן וּמוֹכְרִין אוֹתָם שְׂרִי
בְּשׁוֹק וְקִינִים אוֹתָם גְּדוּלֵי הָאָרֶץ וּמְדַמִּיהֵן הוּא אוֹכֵל
וְשׁוֹתֵהּ וְהוּא אִישׁ טוֹב וּבַעַל אִמּוּנָה וְדוֹבֵר שְׁלוֹם לְכָל
הַבְּרִיּוֹת וְאֵינֶן יְכוּלִים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִרְאוֹתוֹ וְהַתּוֹעִים
הַבָּאִים מֵאֶרֶץ מִרְחָק לִלְכַת לְמִיקָה בְּאֶרֶץ אֱלִיָּמָן
מִבְּקָשִׁים לִלְכַת לְפָנָיו וְאוֹמְרֵי לוֹ מֵהָאֶרֶמוֹן אֲדוֹנֵינוּ אֹר
הִישְׁמַעֲלֵנוּ וְזוֹהַר תּוֹרַתְנוּ הִרְאֵנוּ זֵיו פְּנִיךָ וְאֵינוֹ הוֹשֵׁשׁ
לְדַבְּרֵיהֶם וּבָאִים שְׂרִי וְעַבְדֵּי הַמְּשָׁרְתִים אוֹתוֹ וְאוֹמְרֵי
אֲדוֹנֵינוּ פְּרוֹשׁ שְׁלוֹמְךָ עַל הָאֲנָשִׁי הַבָּאִים מֵאֶרֶץ מִרְחָק
הַמְּתַאוּיִם לְחַסְרוֹת בְּצַל נְעִימוֹתֶיךָ וּבְאוֹתָהּ שְׁעַר יְרִיב
וּמְנִיחַ כֶּנֶף בְּגָדוֹ מִן הַחֲלוֹן וּבָאֵי הַתּוֹעֵי וְנוֹשְׁקִים אוֹתוֹ
וְאוֹמְרֵי לָהֶם שֶׁר אַחַד לָכֹו לְשִׁלוֹם כִּי כִבֵּר רָצָה וְנָתַן
לָכֶם שְׁלוֹם אֲדוֹנֵינוּ אֹר הִישְׁמַעֲאֵלִים וְהוּא בְּעֵינֵיהֶם
כְּמוֹ הַנְּבִיא שְׁלֵהֶם וְהוֹלְכִים לְבַתִּיהֶם שְׂמֵחִים עַל פִּי
הַדְּבוּר שֶׁדָּבַר לָהֶם הֵשֶׁר שֶׁנָּתַן לָהֶם שְׁלוֹם וְנוֹשְׁקִים
בְּבִגְדוֹ כָּל אַחִיו וְכָל מִשְׁפַּחְתּוֹ וְכָל אַחַד וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ
אֶרְבֹּן בְּתוֹךְ אֶרְמוֹנוֹ אֲבָל כָּלֵם אֲסוּרִים בְּשִׁלְשֵׁלָאוֹרַת
שֶׁל בְּרוֹזֵל וְעַל כָּל בֵּית וּבֵית שׁוֹמְרֵי שְׁלֵא יְקוֹמוּ עַל הַמֶּלֶךְ
הַגְּדוֹל כִּי פֶעַם אַחַת קָמוּ עֲלָיו אַחִיו וְהַמְּלִיכּוֹ אַחַד מֵהֶם
וְנִנְוֵרָה נִוֵרָה עַל כָּל בְּנֵי מִשְׁפַּחְתּוֹ שִׁיְהִיו אֲסוּרִים
בְּשִׁלְשֵׁלָאוֹת שֶׁל בְּרוֹזֵל שְׁלֵא יְקוֹמוּ עַל הַמֶּלֶךְ הַגְּדוֹל
וְכָל אַחַד וְאֶחָד יוֹשֵׁב בְּאֶרְמוֹנוֹ בְּכִבוֹד זֹל וְלָהֶם
כִּפְרִים וּמְדִינּוֹת וּמְנִיָּאִים לָהֶם הַמַּס פְּקִידֵיהֶם וְהֵם
אוֹכְלִים וְשׁוֹתִים וְשְׂמֵחִים כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם זְבַאֲרֵמוֹן הַמֶּלֶךְ
הַגְּדוֹל

שסעות של רבי בנימן

הגדול בניינים גדולים ועמודי כסף וזהב ומחבואות וכל
אכן יקרה ואינו יוצא מארמונו אלא פעם אחת בשנה
בחנו שקורין אותו רמאדן באי מארץ רחוקה באותו היו
לראות פניו והוא רוכב על הפרדה ולובש בגדי מלכות
עשויים מזהב ומכסף ועל ראשו מצנפת ועליה אבנים
יקרות שאין להם שעור לשוויי ועל המצנפת סודר
שחור בשביל צניעו העולם כלומר תראו כל הכבוד הזה
חשך ינשש אותו ביום המיתה ובאים עמו כל קציני
ישמעאלו מלובשים בגדים נאים ורוכבי על סוסים שרי
ערב ושרי מדי ופרס ושרי ארץ טובות מערב מהלך
שלשה חדשי והולך מארמונו ועד בית התפלה שהיא
בשער בוצרה והיא בית התפלה הגדולה ההולכים
כלם מלובשים בגדי משי וארנמן האנשי והנשי ותמצא
בכל החוצות ובשווקים כל מיני זמרה מרננים ומרקדי
לפני המלך הגדול הנקרא כליפה ונותני לו שלום בקול
גדול ואומרים לו שלום עליך אדונינו המלך והוא מנשק
בבגדו ורומו להם שלום בבגדו בתפישת יד והולך עד
חצר התפלה ועולה במגדל עץ ודורש להם תורתם
ויקומו חכמי ישמעאלים ומתפללין עליו ומשלחין אותו
על רוב גדולתו וחסידותו ועונין הכל אמן ואחר כך הוא
מברך אותם ומביאין לפניו גמל ושוהט אותו וזהו
פסחם ונותן לשרים והם משגרים ממנו לטעום
משחיטת יד המלך הקדוש שלהם והם שמחים בדבר
ואחר כך יוצא מבית התפלה והולך על שפת נהר
חדקל לבדו עד ארמונו ונדולי ישמעאלים הולכים
באניות בנהר כנגדו עד שיכנס בארמונו ולא ישוב בדרך
אשר בא בו ובאותו הדרך שעל שפת הנהר שומרין
אותו.

מסעות של רבי בנימן

י

אותו כל השנה שלא יעבור משם שום אדם במקו
מדרך כף רגליו ואינו יוצא מהארמון יותר בכל השנה
והוא איש טהור וחסיד ועש ארמון מעבר לנהר על
שפת זרוע פרת שהוא מצד האחד של העיר וכנות
בו בתים גדולים ושווקים ופונדקאות לעניים החולים
הבאי להתרפאות שם ושם כמו ששים חנויות
פרופאים וכלם יש להם בשמים וכל צדכם מכית המלך
וכל חולה שיבא שם יתפרנס מממון המלך עד שיתרם
ושם ארמון גדול שקירין אותו דא אל מראפתאן והוא
ארמון שאוסרים בו כל המשונעים הנמצאים בקיץ
ואוסרין כל אחד ואחד מהם בכבלי ברזל עד שתזרין
לדעתם מניחין אותם וכל אחד ואחד הולך לביתו כי בכל
חדש וחדש בודקין אותם פקידי המלך אב חוזרין
לדעתם מתירין אותם והולכי לדרךם וכל זה עושה
המלך לצדקה לכל הנאים לעיר בנדאד בין חולים בין
משונעים והמלך איש חסיד וכונתו לטובה בזה הענין
ויש שם בכנדאד כמו אלף יהודים והם יושבים בשלוח
ובהשקט ובכבוד גדול תחת יד המלך הגדול וביניהם
חכמי גדולים וראשי ישיבות מתעסקים בתורת משה
ושם בעיר ישיבות וראש הישיבה הגדולה הרב רבי
שמואל בן עלי ראש ישיבת נאון סגן הלוי ראש השניה
ור דניאל ראש הישיבה השלישית ורבי אלעזר החבר
ראש הישיבה הרביעי אלעזר בן צח ראש הסדר
והוא מיוחס עד שמואל הנביא עדה והוא ואחיו
יודעים לננן הזמירות כמו שהיו המשוררי נוגנים בזמן
שנית המקדש קיים והוא ראש הישיבה החמישית
ור חסידה פאר התנבים ראש הישיבה הששית

ג א j C ורבי

מסעות של רבי בנימין

ורבי חני הנשיא ראש השניעית ורבי עזרא ראש
הישיבה השמינית . ורבי אנרהם הנקרא אבן
טאהר ראש הישיבה הש' ורבי זכאי בן נסתנאי בעל
הסיוס ראש הישיבה הי' הם הנקראים בטלנים
שאין מתעסקים בדבר אחר אלא בצרכי צבור ובכל
ימי השבוע הם דנין לכל אנשי הארץ היהודי חוץ
מיום ב שבאים כלם לפני הרב שמואל ראש ישיבת
גאון יעקב ועומד עם העשרה בטלנין ראשי הישיבות
לדון לכל הבאים אליהם . ובראשם של כלם רבי
דניאל בן חסדאי הנקרא ראש גלוח ושם אדונינו
ויש לו ספר היחס עד דוד המלך וקוראים אותו
היהודים אדונינו ראש הגולה וישמעאלים קוראין
אותו סידנא בן דוד ויש לו שררה גדולה על כל
קהלות ישראל תחת יד אמיר אלמונין אדון
הישמעאלים כי כן צוה לזרעו ועצה לו חותם
על כל קהלות ישראל הדרים תחת יד תורתו
וכך צוה לכל בר אינש ישמעאלים ויהודים או מכל
אומה שבכל מלכותו שיקו לפניו ויתן לו שלום
וכל מי שלא יקום מפניו מלקין אותו מאד מכוח
זהולכים עמו פרשים מן הגוים ומן היהודים בכל
זום שהוא הולך לראות פני המלך הגדול ומכריזין
לפניו עשו דרך לאדונינו בן דוד כראוי לו אומרים
בלשונם אעמלוא טריק לסאידנא בן דאוד וחוא
דוכב על סוס ומלוובש בודי משי ורקמה ומצנפת
גדול על ראשו ועל המצנפת סודר לבן גדול ועל
הסודר רביד וכל קהלות ארץ שנער ופרס וכרסאן
ושבא היא אלימן ודיאר ב"ך וכל ארץ נהרים
וארץ

מסעות של רבי בנימין יח

וארץ קיט היושבים בהרי אררט וארץ אלנדה היא
הארץ המוקפת הרים ואין להם יציאה אלא
שערי ברזל שעשה אלכסנדרוס ושם האומה
הנקראת אלזן וארץ סיכריא וכל ארץ התורנמי
עד הרי אסנה וארץ גרננין עד נהר גיחון והם הגרנשים
זהם בדת הנוצרים ועד שערי המדינות וארצות טובות
ועד ארץ הודו ראש הגולה ניתן להם רשות בכל
הקהלות האלו לשום על כל קהל וקהל רבותיו כי
הם באים אליו לקחת הסמיכה ורשות ומביאים
לפניו דורונות ומתנות מאפסי ארץ ויש לו
פונדקאות וננות ופרדסים בכל ונחלות רבות
מאד מנחלת אבותיו ואין אדם רשאי לנוול ממנו
כלום ויש לו פונדקאות של יהודים ובשווקים ובסוחרי
הארץ מס ידוע בכל שנה ושנה חוץ ממה שמביא מארץ
מרחק והא' עשיר גדול וחכם בפסוק ובתלמוד ואוכלין
על שולחני רבים מישראל בכל יום אבל העת שמקיימי
ראש הגולה הוא מוציא ממון גדול על המלך ועל השרי
ועל הסונים ביום שעושה לו המלך הסמיכה על
השררה ומרכיבים אותו במרכבת המשנה אשר למלך
ומביאים אותו מבית המלך הגדול לביתו בתופים
ובמחולות והוא עושה הסמיכה לאנשי הישיבה
והיהודים שבמדינה בה תלמידי חכמים ועשירים גדולים
ובעיר בנדאד שמנה ועשרים בתי כניסיות ליהודים
בין בנדאד ובין אל פרך אשר מעבר חדקל כי הנהר
חולק את המדינה וכניסה גדולה של ראש הגולה
מבנין עמו שיש מכל מיני צבעים מצופים בזהב
ובכסף ובעמודים אותיות של זהב בפסיקי תלים
ושם C ij ב נ

מסעות של רבי בנימין

ושם לפני הארון מדרנות מאבני שיש כמו עשרה
ובמדרנה העליון ראש הנולה עם נשיא בית דוד
ובמדינת בנדאד עיר שלשה מילין גדולה בהקפת
העיר והיא ארץ תמרים ונגרות ופרדסים שאין כמותם
בכל ארץ שנער ובאים אליה בסחורה מכל הארצות
ובה אנשים חכמים פילוסופין בכל חכמה חרטומים
יודעים בכל מיני כשוף ומשם לנהיאנן שני ימים והיא
רסן העיר הגדולה ובה כמו חמשה אלפים מישראל
ובתוכה כנסת גדולה ושם קבור בבית סמוך לכנסת
ותחת קברו מערה קבורים בה יב מתלמידיו ומשם
יום לכבל היא בבל הקדמונה התרבה והיא מהלך
שלשים מילין ברחובותיה ועדין ארמון נכוכד נצר שם
חרב ויראים בני אדם ליכנס בו מפני הנתשים והעקרבי
שיש בתוכו וקרוב משם עשרים מיל יושבים עשרים
אלפים מישראל מתפללין בכנסיות ועליית דניאל
עליו השלום היא הקדומה שבנה דניאל והיא בנויה
אבני גזית ולבני ובית הכנסת וארמון נכוכד נצר
אתון נורא יקידתא אשר הושלכו שם חנניה מישאל
ועזריה והוא עם קידוע לכל ומשם לחילה חמשה
מילין ושם כמו עשרה אלפים מישראל ובה ארבע בתי
כנסיות אחת של רבי פאיר והוא קבור לפניו ורב
זעירי בר חסא ורב מארי ומתפללין שם בכל יום
יהודים ומשם ד' מילין למגדל שבנו דור הפלגה
והוא בנוי מלכנים הנקראים לאנזר אורך יסודו כשני
מילין וברחבו למ אמה וארכו כמו מאה קני ובין ועשר
אמורת דרכים שם ובהם עולים בעגול מסבין עד
למעלה זרואי ממנה מהלך עשרים מיל כי הארץ
רחבת

מסעות של רבי בנימין
יט
דחכת ידיים ומישור ובתוכו נפלה אשמן השמים
ובקעה אותם עד התהום ומשם חצי יום לנפתא ושם
כמו סאתים יהודים ושם כנסת ר' יצחק נפתא והוא
קבור לפניו ומשם נ' פרסאות לכנסת יחזקאל
הנביא ע"ה שעל נהר פרת ובמקום הכנסת כנודו שש
סנדלים ובין כל סנדל ומנדל כנסת ובחצר הכנסת
התיבה ואחרי הכנסת קברו של יחזקאל בן בוזי הכהן
ועליו כיפה גדולה ובנין יפה עד מאד מבנין יכניה מלך
יהודה וחמשה ושלישים אלף יהודים שבאו עמו
כשהוציא אותו אויל מרודך מבית הכלא חה המקום
על נהר כבר מצד ומצד אחד נהר ויכניה וכל הנאים
עמו חקוקי בכותל יכניה כראש יחזקאל בסוף ואותו
המקום עד היום הזה מקדש מעט באים מארץ מרחק
שם להתפלל מראש השנה עד יום הכפורים ועושים
שם שמחה גדולה וגם ראש הנולה וראשי ישיבות
באים שם מכנראד וחונים על פני השדה שנים ועשרים
מילין ובאים שם סותרים בני ערב ושם יריד גדול
הנקרא פירא ומוציאין ספר גדול מכתבת יחזקאל
הנביא וקורין בו ביום הכפורים ועל קברו של יחזקאל
עשירת דולקת כל היום וכל הלילה מיום שהאיה
אותה הוא בעצמו וחולפין הפתילות ומוסיפין שמן
עד הזום הזה ושם בית גדול של הקדש והוא סלא
ספרי ומבית ראשון ומבית שני יש שם ספרים וכל
שאין לו בן יקדיש ספרו לשם ומביאין היהודים הנאים
להתפלל שם מארץ פרס ומדי נדר על עצמם אנשי
הארץ לכנסת יחזקאל הנביא וגם בני גדולי ושמעא
באים להתפלל שם מרוב חבתם מיחזקאל הנביא עליו
ג ג ג iiij C השלום

מסעות של רבי בנימן

השלים וקורין שמו דה מליחא וכל בני ערב באים שם
להתפלל ושם סמוך לכנסת כחצי מיל קברי חנניה
מישאל ועזריה ועל כל קבר וקבר כפה גדולה
ושעת החירוס אין אדם בעולם נוגע בעבורו של יחזקאל
עדה לרעה לא ביעמעאלים ולא ביהודי ומשם שלשה
מילין לעיר אל קיצונאת וכה כמו שלש מאות יהודים
ושם קבר רב פפא ורב הונא ורבי יוסף סיני ורב יוסף
בר חמא ולפני כל אחד ואחד כנסת ומתפללין שם
ישראל בכל יום ומשם לעין שפתה של פרסאות
ושם קבר נחום האלקושי הנביא עליו השלום ומשם
לכפר לפלס יום ושם קבר רבי חסדאי ורבי עקיבה ורבי
דוסא ומשם חצי יום לכפר מהמדבר ושם רבי דוד
ורבי יהודה ורבי קובריה ורבי סחורא ורבי אבא
ומשם יום לנהר לינא ושם קברו של צדקיהו המלך
עליו השלום ועליו כיפה גדולה ומשם לעיר קופה
מהלך יום ושם קברו של יכניה המלך בנין גדול וכנסת
לפניו ושם כמו שבער אלפים יהודים ומשם יום וחצי
לסוריא היא מתא מחסיא שהיו בה ראשי גליות
וראשי ישיבות בתחלה ושם רב שרירא ורבינו הא"י בנו
ורבינו סעדיא אל פיומי ורב שמואל בן חפני הכהן
נצפניהו בן כושי בן גדליה הנביא ורבים מראשי
הגולה נשיאי בית דוד וראשי ישיבות שהיו שם
בתחלה קידם תרבנה ומשם שני ימים לשפית'יב
ושם כנסת שבנו ישראל מעפר ירושלם ומאבניה
וקורין אות שפית'יב אשר בנהרדעא ומשם יום וחצי
לאילגבר היא פוס בדיתא אשר על שפת פרת ושם כמו
שלשת אלפי מישראל ושם כנסת רב ושמואל ובית מדרש
למניהם

מסעות של רבי בנימין

ב

ולפניהם קבריהם ומשם דרך מדבר ארץ שבת
הנקראת ארץ מלימן לצד שנער כנגד הצפון מהלך
אחד ועשר יום במדברות ושם חונים היהודים הנקרא
בני ריכב אניש תימא ובתימא ראש הממשלה שלהם
ושם רבי חנן הנשיא מושל עליהם והיא עיר גדולה
ומהלך ארצם יו יום בין ההרים הרי צפון ויש להם
ערים גדולות ובצורות ואין להם עול נויים עליהם
והולכי לשלול שלל ולבזזו בז לארץ מרחק עד בני
ערב שכיניהם בעלי בריתם והם בני ערב החונים באהל
דרך מדבר ארצם ואין להם בתים והולכי לשלול שלל
ולבזזו בארץ אלימן וכל שכיני היהודים מפתח מהם
זבהם עובדי אדמה ובעלי מקנה וארצם רחבת ידיים
זנותנים עישור מכל אשר להם לתלמידי חכמי היושבי
תמיד בבית הכדרש ולעניי ישראל ולפרושיהם אנילי
ציון ואכיל ירושלם אין אוכלי בשר ואין שותי יין והם
לובשי בגדים שחורים והם יושבים במערות או בבתים
גדועים ומתעניין כל ימי חייהם חוץ מן השבתות וימים
טובים ומבקשים תמיד רחמים מלפני השם על נלורת
ישראל שירחם עליהם בעבור שמו הגדול וגם כל היהודי
אנשי ארץ תימא וטילימא שיש בה כמו מאה אלף
יהודים ושם שלמון הנשיא ואחיו חנן הנשיא והם
מזרע דוד המלך עליו השלום כי כתב היחס יש להם
ומשנרות שאלות לראש הנולה קרועי בגדים ומתעני
ארבע יום בשנה על כל היהודי היושבים בגלות ויש
שם כמו ארבעים מדינות ומאתים כפרים ומאה
ברכים וראש המדינה תנאי ושם בכל המדינות האלו
כפו שלש מאות אלף יהודים והיא עיר בצורה מאד

ג ד C iij פ

מצעות של רבי בנימן

כי בתוכה זורעים וקוצרים והיא מהלך חמשה עשר
מילין באורך וטו ברוחב ושם ארמון הנשיא סלמון
והיא עיר יפה עד מאד ובה גנות ופרדסים וטילמאס
כמו כן היא עיר גדולה ובה כמו מאה אלף יהודים והיא
בצורה מאד יושבת בין שני ההרים גבוהים ושם אנשי
חכמים ונבונים וביניה עשירים וטילמאס לכיבא שלשה
ימים ואומרים בני אדם שהם שבט ראובן וגד וחצי שבט
מנשה ששכם שלמנאסר מלך אשור והלכו שם ובנו
העריבו האלה גדולות ובצורות ונלחמים בכל
הממלכות ואין אדם יכול ליכנס אליהם שמנה עשר
יום הולכים במדברות בלא ישוב ואין ליכנס אליהם
וכיבא עיר גדולה מאד ושם כמו חמשים אלף מישראל
ובה תלמידי חכמים ואנשים גבורים עורכי מלחמה עם
בני שנער וארץ צפון וארץ אלימן הקרובים אליהם
שהיא תחלת ארץ הודו ומארצם דרך חמשה ועשרי
יום לנהר ויראה אשר בארץ אלימן ושם כמו שלשת
אלפים מישראל ומשם שבעה ימים לנאסט ושם
כמו עשרה אלפים מישראל וביניהם רב נדיין ומשם
מהלך חמשה ימים לבוצרה היושבת על נהר חדקל
ובה כמו אלפים מישראל וביניהם תלמידי חכמי ועשירי
הרבה ומשם שני ימים לנהר סמורה היא תחלת
ארץ פרס ובה כמו אלף וחמש מאות יהודים ושם
קברו של עזרא הסופר הכהן שהלך מירושלם אל
ארתחששתא המלך ומת שם ועשו לפני קברו כנסת
גדולה ומצד אחר הישמעאלים עשו בית התפלה מרוב
חבתם בו ואוהבי ארץ היהודים מפני זה באים הישמעאלים
להתפלל ומשם ארבע מילין לכוזסתאן והיא עילם
המדינה

מסעות של רבי בנימין כא

חמדינה הנדולה אבל אינה מיושבת כלה כי היא חרב
 מקצתה וכתוך הרבורה שושן הכירה והוא ארמון
 המלך אחשורוש ויש בו בנין גדול ויפה מימים קדמונים
 ובה שבעת אלפים יהודים ובה ארבע עשר בתי כנסיות
 ולפני הכנסת האחרת קברו של דניאל עליו השלום
 ונהר חדקל חולק את המדינה והגשר בניהם ובצד
 האחד שדרים שם היהודים שם הם השווקים ושם
 הסחורות כלם ושם יושבים כל העשירים והצד האחר
 הם עניים מפני שאין בניהם שווקים ולא סחורה ולא
 ננות ופרדסים עד שלבשו קנאה ואמרו אין כל העושר
 והכבוד הזה אליהם אלא בשביל דניאל הנביא עליו
 השלום שהוא קבור אצלם ושאלו להם לקבור דניאל
 בתוכם ולא נתנוהו אליהם אלא רצו ועשו עמהם
 מלחמה ימים רבים בניהם עד אשר קצר נפשם ועשו
 פשרה בניהם שיהיה ארון דניאל שנה אחת מצד זה
 ושנה אחרת מצד זה ועשו כן ונתפשו כלם אלו ואלו
 משני הצדדין עד שבאלשם יום אחד סנינר שאה בן
 טאה המולך על כל מלכי פרס על חמשה וארבעים
 שהם תחת ידו והוא סולטאן אל פורס אל כביר
 בלשון ערב והוא המולך משער נהר סומרה עד עיר
 סמרכות ועד נהר גוזן ועד מדינת ניסבור וכל נהר גוזן
 וערי מדי והרי חפתון ועד מדינת טובור שימצאו שם
 ביער של חיות שיצא מהן המור ומשללו מהלך
 ד' חדשים וארבע ימים וכבואו שם האינפרדור הנדול
 הזה סנינאר מלך פרס וראה שמטלטלי ארונו של
 דניאל מצד אל צד ועוברים בנשר יהודים וישמעאלים
 ועם רב עמו ושאל מה זה והנידו לו כל אלו הדבר אמר
 אין

מסעות של רבי בנימין

אין נכון לעשור זה הכוין לדניאל אלא תמודו מוז
זמדה בשורה ותשימו ארונו של דניאל בתוך ארון של
זכוכית ותתלוהו מן הנשר בשלשלאו של ברזל בתוך
ונאיתו מקום תכנו בירח הכנסת לכל באי עולם
מי שירצה יבא בה ויתפלל בין יהודי בין ארמי ועד
היום הזה ארונו של דניאל תלוי מן הנשר וצוה המלך
שלא יצוד דיוג בכל הנהר שעור מיל למעלה ושעור
מיל למטה בשביל כבודו של דניאל ומשם ניסים
לדובד בר ושם כמו עשרים אלף מישראל וביניהם
תלמידי חכמים ועשירים אבל בגלות הם יושבים שם
ומשם שני ימים לנהר ואנר ושם כמו ארבעה אלפים
יהודים ומשם ד ימים לארץ מולחאר הם אומרת
אשר אינן מאמינים בדת ישמעאל ויושבי בהרים גדולי
זהם עונים לזקן שבארץ אל כש'שין וביניהם ד' קהלות
מישראל ויושבין ויוצאין עמהם למלחמה ואין עליהם
עול מלך פרס כי בהרים הגבוהים הם דרים ויורדים מן
ההרים לשלול שלל ולבזזו ועולים להרים ואין אדם
יכול להלחם עמם והיהודים שבארץ ביניהם תלמידי
חכמים והם תחת רשות ראש הגולה שבבבל ומשם
חמשה ימים לעארידה ושם כמו חמשה ועשרים אלף
מישראל והיא תחלת הקהלות הדרי בהרי חפתון כי
שם יותר ממאה קהלות מישראל והיא תחלת ארץ
בדי והם מן הגלות הראשון שהגולה שלמנאסר
המלך והם מדברי בלשון תרגו וביניהם תלמידי חכמים
והם שכני למדינת עמא'יה יום עד מלכות פרס ורשות
מלך פרס עליהם לוקח מהם ספ על יד פקידו והמס
צ'פורעין בכל מלכות ישמעאל על כל אחד ואחד מן

מסעות של רבי בנימין כב

הזכרים פנן חמש עשרה שנה ומעלה פורעין נכל
שנה זהוב אמירי שהוא זהוב ושליש מוראבטי והיום
עטר שנים קס שם איש אחד ושמו דוד אל רואי מעיר
עמאריה ולמד לפני ראש הנולה חסדאי ולפני ראש
הישיבה עלינאין יעקב במדינת בנדאד והיה גדול בתור
משה ובהלכה ובתלמוד ובכל חכמה חיצונית ובלשון
ישמעאל ובכתיבתם ובכפרי החרטומים והמכשפים
ועלה בדעתו להרים יד במלך פרס ולקנץ היהודים
היושבים בהרי חפזון ולצאת ולהלחם בכל הגוים
וללכת לתפוש ירושלם והיה ניתן ליהודים סימנים
באותות שקר ואומר להם כיהשם שלחני לכבוש
ירושלם ולהוציא אתכם מתחת עול הגוים והאמינו
בו מקצת יהודים וקראו אותו משיחנו שמע מלך פרס
הדבר הזה שלח לנא לדבר עמו והוא הלך אליו בלא
פחד ובהתחברו עמו אמ' לו האתה הוא מלך היהודים
ענה ואמר אני מיד נכנס המלך וצודה לתפשו ולהשימו
בבית הסוהר מקום אשר אמירי המלך אסורים עד יום
מות סבעיר דבסתאן אשר על נהר נוזן הוא הנהר הגדול
ולסוף שלשה ימי ישב המלך לדבר עם שריו ועבדיו על
דבר היהודי אשר הרימו יד במלך והנה דוד בא שהתיר
עצמו מבית הסוהר בלא רשות בני אדם ובעת שראתה
אותו המלך אמר לו מי הביאך פה או מי התירך אמר
לו חכמתי ותחבולותי כי אני איני ירא ממך ולא
מכל עבדיך מיד צעק המלך לאמר תפשוהו ענו
לו עבדיו ואמרו לו אין אנו רואים אותו אלא
בשמיעת קול בלבד מיד תמה המלך על חכמתו וזענתה
ואם למלך הנבי הולך לדרכי והוא הולך והמלך הולך
אחריו

מסעות של רבי בנימין

אחריו וכל שרי המלך ועבדיו הולכים אחרי מלכם עף
בואם אל שפת הנהר והוא לקח סודרו ופרש על פני
המים ועבר עליו באוחדה שעדה ראו אותו כל עבדי
המלך שהיה עובר במי על סודרו ודלנו אחריו בדוניות
קטנות ולא השינוהו ואמרו כי אין מכשף בעולם כמו
זה ובאותו היום הלך מהלך ימים עד אל עמראיה בשם
המפורש והניד ליהודים כל אשר קרהו ותמהו כלם על
חכמתו ואהר כך שלח מלך פרס זה אל אמיר אמומנין
כליפה אשר נבגדאד אדון הישמעאלים לדבר עם ראש
הנולה ועם ראשי הישיבות ולסנוע את דוד אל רואי
מלעשות כדברים האלה ואם לאו אהרוג את כל
היהודי הנמצאים בכל מלכותי ובערת ההיא היתה צרה
לכל הקהל ארץ פרס ושלחו כתבים אל ראש הנולה
ואל ראשי הישיבות שבבגדאד למה נמורת לעיניכם גם
אנחנו גם כל הקהל אשר במלכות מנעו את האיש
הזה ולא ישפוך דם נקי אז כתבו אליו ראש הנולה
וראשי הישיבות דע לך כי לא הניע זמן הנאולה עדין
ואותותינו לא ראינו כי לא נרוח ינבר איש ואנו
אומרים לך שתמנע עצמך מעשות עוד כדברים האלו
ואם לאו תהיה מנודה מכל ישראל מיד שלחו לו כמו
כן אל זכאי הנשיא אשר בארץ אשור ולרבי יוסף החוז'
המכונה בורחאן אלפלך אשר שם לשור כתבים אל
דוד אל רואי ועוד כתבו הנשיא והחוז' הנזכרים
כתבים אליו לזרזו ולהזהירו ולא קבל ולא שב מדרכו
הרעה עד שקם מלך א' ושמו זין אל דין מלך תונרמי
עבד מלך פרס ושלח בשביל חמיו של דוד אל רואי
ונתן לו שוחר עטרת אלפים זהובים להרוג את דוד
אל

מסעות של רבי בנימן כנ

אל רואי בסתר וכן עשה בא אל ביתו והוא ישן והרגו
על משתו ונתכשלה עצתו ותחבולותיו ולא שכ חסות
מלך פרס מעל היהודי אשר בחר ואשר בארצו וכשראו
כן שלחו אל ראש הנולה לבא בעזרתם אצל מלך פרס
ויבוא בדברי טובי ודברי פיוס ופיוסו ונתפייס ונתן לו
כמאה ככרים זהב ותשקוט הארץ אחרי כן וחתמו שככ'
ומאותו ההר עד חמדן מהלך עשרה ימים היא מדי
העיר הגדולה ושם כמו חמשים אלף מישראל ושם
לפני כנסת אחרת קבורים מרדכי ואסתר ומשם ד'
ימים עד דברזתאן ויש בה כמו ארבעה אלפים יהודי על
נהר גוזן ומשם שבעה ימים למדינת אסכהאן היא
העיר הגדולה והיא עיר המלוכה והיא מהלך יב מיל
זכה כמו טו אלף מישראל ושם שר שלום הרב שהיה
ממונה על יד ראש הנולה ועל כל הכדכים אשר בכל
מלכות פרס ומשם ארבעה ימים לשיאפו היא פרס
המדינה ובה כמו עשרת אלפים יהודי ומשם שבעה
ימים לגינה העיר הגדולה שעל שפת נהר גוזן ובה כמו
שמונת אלפי מישראל ואותה העיר ארץ סתורה כאי
אליה בסתורה מכל לשונות הגוי והיא ארץ רחבת
ימים ומשם חמשה ימים לסמכת העיר הגדולה
אשר בקצה המלכות ושם כמו חמשי אלף מישראל
ורבי עובדיה הנשיא ממונה עליהם וביניהם חכמים
ועשירים גדולי ומשם ארבעה ימים לטובות היא
המדינה שנמצא המור ביערי שלה ומשם מהלך שמנ'
ועשרי יום להרי ניסכון אשר על נהר גוזן ויש שם אנשי
מישראל בארץ פרס שהם משם ואומר כי בערי ניסכור
ארבעה שבטי מישראל שבט דן ושבט זבולן ושבט אשר
ושבט

מסעות של רבי בנימין

ושבט נפתלי הגולה הראשונה שהגלה שלמנאמר
פלך אשור כמו שכתוב וינלם בלחלח וחבור הדינון הדי
מדי ומהלך ארצם עשרים יום ויש להם מדינות
וכרכים בהרים מצד אחד מקיף אותם נהר נוון ואין
עליהם עולגוים כי אם נשיא אח' עליהם ושמו ר' יוסף
אמרכלא הלוי וביניהם תלמידי חכמים וזורעים וקוצרי'
והולכים למלחמה לארץ כוש דרך המדברות ויש להם
ברית עם כופר אל תורך שהם עובדי הרוח וחונים
במדברות והיא אומה שאינם אוכלים לחם ולא
שותי יין כי אקבשר חי כמות שהוא בלתי מבושל והם
בעלי אפים ובמקום האף ישלהם שני תורין קטני שיוצא
מהם הרוח ואוכלין כל בהמות טהורות וטמאות והם
אוהבי ישראל והיום טו שנה כשבאו לארץ פרס
בהיל גדול ולקחו את מדינת ראי והכו אותה לפי חרב
ולקחו את כל שללה והלכו להם דרך המדבר ומהיום
לכמה ימים לא נראה כדבר הזה בכל מלכות פרס
וכששמע פלך פרס חרה אפו עליהם ואמר לא בימי
אבותי יצא עלי חיל מהמדבר הזה ועתה אלך ואכרור
את שמם סן הארץ והעביר קול בכל מלכותו וקנץ כל
חיילותיו ובקש תייר אחד להראותו מקום חנותם
ונמצא לשם איש אחד ואמר למלך אני אראה לך מקום
כי אני מהם ונדר לו המלך לו שירו אם יראה לו ואם
יעשה הדבר הזה אמר לו המלך כמה אנו צריכין הוצא'
לדרך זה ולמדבר הגדול הזה אמר להם קחו לחם ומים
לחמשה עשר יום כי ל תמצאו שום מחיה עד ארצם
ובן עשו והלכו במדבר דרך טו ימי ולא מצאו כלום ולא
נשאר בידם חתיה אלא דבר מועט עד שהתחילו למות
האדם

מסעות של רבי בנימן כר

האדם והבהמה אשר עם ויקרא המלך לתייר ויאמר
לו איה דבריך שהכשתנו למצוא את אויבינו ויען
ויאמר לו תעיתי בדרך ויחר אמו ויצו להתיז ארז ראשו
וצוה המלך בכל מחנהו כל אדם שיש לו שום מחיה
לחלוק יחלוק עם חברו ואכלו. מה שבידם ונס הבהמות
והלכו במדבר עדין ימימים עד שבאו אל הרי ניסבור
והיהודי יושבי שם והם באו שם ביום וחנו בנגות ופרדס
ועל מעיינו המי אשר מצד לנהר נוזן והימי ימי הפירות
ואכלו והשחיתו ואין אדם יוצא אליהם אבל היו רואים
על ההרים מדינות ומנדלי הרב וצוה המלך לב' אנשי
מעבדיו ללכת לשאול מה אומרה יושבת בהרי ולעבור
אליהם על כל פנים בספינות או לשיט על פניהם ושם
מצאו לשם גשר גדול ועליו מנדלי ופתח סגור ולפני
הגשר מאותו הצד עיר גדולה וצעקו לפני הגשר עד
שבא להם אדם אחד ושאל להם מה תרצו או למי אתם
ולא הכינו עד שבא התורנמן שהיה יודע לשונם
ושאל אותם ואמרו עבדי מלך פרס אנחנו ובאנו
לשאול מי אתם ולמי אתם עובדי אמרו להם יהודי
אנחנו אין עלינו לא מלך ולא שר מן הגוי אלא שר
אחד יהודי ושאלו אותם על דבר הכומר בני נוי
מן כופר אל תורק והם אמרו להם כיהם בעלי
בריתנו וכל המבקש רעתם סנקש רעתינו וישוכו שני
האנשים האלה וינידו למלך פרס ויפחד מלך פרס
פחד גדול ויום שני שלחו אליו לערוך עמו מלחמה
והוא השיב לא באתי להלחם בכס כי בכופר אל תורק
אויבי באתי להלחם ואם נלח אתם כי אני אקח
נקמתי ואחרו את כל היהודים אשר בכל מלכותי כי

מסעות של רבי בנימין

אני יודע כי אתם חוקים ממני במקום הזה אבל אתם
עשו עמי חסד שלא להלחם בי והניחו אותי עם כופר
תורך אויביו ותמכרו לי מזון מה שאני צריך לי ולחילותי
והיהודים לקחו עצה ביניהם להתרצות למלך פרס
כשביל היהודים אשר במלכותו ונכנס בארצם הוא וכל
חיילותיו וישב שם טו יום וכבדו אותו כבוד גדול
ושלחו כתב לכופר אל תורך בעלי בריתם והודיעום
הדבר הזה והם עמדו כלם על מעברות ההרים בחיל
כבוד כל החונים במדבר ההוא וכשיצא מלך פרס
להלחם עמם ערכו אתם מלחמה בדרך ונסעו אנשי
כופר אל תורך והרגו בחיל פרס חללים רבי וינס מלך
פרס כסתי מעט אל ארצו ופרש א' מעבדיו רמה את
יהודי אחד מהארץ ההיא ושמו רבי משה והוציאו
מאותה הארץ וכשהיה בארץ פרס כבש אותו לעבד
ויום אחד מימים באו דורכי קשת לשחוק לפני המלך
ולא נמצא בכלם רובה קשת כרבי משה שאל המלך
על ידי תורגמן והגיד לו את אשר קרהו ואין רסה אותו
הפרש ההוא מיד עשה אותו המלך בן חור' והלביש
אותו בגדי שש ומשי ונתן לו מתנות ואמ' לו אם תרצה
לשוב לדתנו ואני אעשה עמך חסד ותהיה עשיר גדול
וממונה על כל ביתי ענה ואמר לו אדוני המלך לא
אוכל לעשות הדבר הזה אז לקחו המלך וישימהו בבית
הרב שר שלום מן קהל אספהאן ונתן לו הרב בתו
לאשה והוא רבי משה זה ספר לי את כל הדברים
האלה ומשם חזרתי לארץ כוזסתאן אשר על שפת
חדקל ומשם יורד הנהר ויורד בים הודו אל אי אחד
נקרוקיש מהלך האי ששה ימים ואין זורעין שם ואין
להם

מסעות של רבי בנימן כת
להם אלא מעין אחד ואין שם בכל האי נהר כי ממי
גשמים הם שותים ותגרים באים מארץ הודו ומן האיים
וחונים שבו בסחורה ואנשי ארץ שנער ואליםן וארץ
פרס מביאים שם כל בגדי משי וארגמן ופשתן פרוקטון
קנבוס מוך חטים ושעורים ודוחן ושפון וכל מיני מאכל
וכל מיני קטנית ועושין סחורה אלועם אלו כי אנשי
הודו מביאים שם בשמים לרוכ מאד ואנשי האי סרסור
ביניהם ומוה הדבר בלבד הוא חיהם ויש שם כמו חמש
מאות יהודים ומשם עשרה ימים בים עד קת'פה ושם
חמש אלפים מישראל ושם ימצא הברזל ובארבע
ועשרי בניסן ירד שם מטר על פני המים ומקבלי המטר
ההוא ונסורים ונופלין לתוך קרקע הים ובהצי תשרי
באין שם שני בני אדם לקרקע הים בחבלים ומלקטים
את השרצי' ההם ומוציאין אותם וסבקעי' אותם ומוציא'
פתוכם אבנים הללו ומשם מהלך שבע ימים להאולם
הוא תחלת מלכות עובדי השמש והם בני כוש והם
חוזים בכוכבים וכולם שחורים ובעלי אמונה במשא
ובמתן וכשיבואו אליהם התגרים מארץ מרחק ונכנסין
אליהם בנמל נכנסין אליהם שלשה סופרי המלך
וכותבים שם ומביאין אותם בפניו והמלך מקבל על
עצמו ממונם שהניחו אותו על פני השדה בלא שומר
ושם פקיד אחד יושב בחנות וכל אנדה שימצא אדם
בכל מקום יביא אותה אליו ובעל האנדה יאמר סימנית
ויתננה לו וכן מנהגו בכל מלכותו מהמלך ההוא ומפסת
עד ראש השנה כל ימי הקיץ חום גדול ומשלש שעור
מן היום ומעלה מתחבאים בני אדם כלם בנתיהם עד
הערב ואחר כך יוצאין ומדליקין נרות בכל השוקים
ד א י D והחוצות

מסעות של רבי בנימן

והחוצות ועושין מלאכה בלילות כל הלילה כי ביום
לא יוכלו מרוב החום הגדול ובארץ ההיא הוא הפלפל
שהם נוטעו האילנות שלהם על פני השדה כל העיר
וכל אחד ואחד מהם יודע פרדסו ואילנות קטנות הן
והפלפל לבן הוא אבל כשלוקטין אותו משימין אותו
באגרות ונותנין עליו מים חמים ומיבשין אותו לשמש
כדי שיתחזק וירקיים והוא חוזר שחור ושם ימצא
הקנה והזנביל ומיני בשמים הרבה ואנשי הארץ
ההיא אינם קוברים את מתיהם אלא חונטי אותם
במיני בשמי ומשימין אותם בספסלים ומכסין אותם
בסריגי כל משפחה ומשפחה לכד ומתייבש הבשר עם
העצמות והם דומים כבני אדם חיים ומכירין כל אחד
ואחד מהם אבותיו וכל משפחתו מהיום לכמה שנים
והם עובדים לשמש ויש להם כמות גדולה בכל מקום
חוץ לעיר כמהלך חצי מיל ובבקר הם רצים לקראת
החמה כי יש בכל במה כמו נלול חמה עשוי במיני
כשוף ובצאת השמש חוזרת הנלול בקולות גדולות
וכל אחד ואחד מחתתו בידו ומקטרין לשמש אנשי ונשים
זה דרכם כסל לסו ביניהם בכל אלה המקומות כמו
מאד יהודים בכלל המדינות וכל אנשי הארץ שתורים
והיהודים כמו כן והן יהודים טובים בעלי מצות וביניהם
תורת משה ונביאי ודבר מועט כתלמוד והלכה ומשם
שנים ועשרים יום לאי כנרן והם שוכניה עובדי האש
הנקראין דונביין וביניהם שלשה ועשרי אלפי יהודים
ויש להם לדונביין כומר בכל מקום בבית עבודה זרה
שלהם ואותם הכומר כשפנים גדולי אין כמותם בכל
הארץ בכל מיני כשוף ולפני הבמה של בית תפלתם
עמק

עמק גדול ומדליקין כל ימי עולם שם אש גדולה וקוראין
 אותה אלהותא ומעבירין בה בניהם וגם מיתיהן משליכי
 בתוך האש ויש שם מהם גדולי הארץ שנודרים עצמן
 בחייהן לישרף באש וכשהנודר אומר לבני בירתו
 זלקרוביו הנה נדרתי על עצמי להשליך עצמי באש בחיי
 עונין לו כלם ואומרי לו אשריך וטוב לך וכשיגיע יום
 הנדר עושים לו משתה גדול ורוכב על סוס ואם הוא
 עשיר ואם הוא עני הולך ברגליו עד שפת העמק ומשליך
 עצמו בתוך האש וכל משפחתו מרננין כתופי ובמחולות
 עד שישרף כלו ולקץ שלשה ימי יבואו שני מהכומרים
 ההם מהגדולים שבהם אל ביתו ואל בניו ואומרי להם
 תתקנו הבית כי היום יבא אליכם אביכם לצוות לכם מה
 תעשו והם לוקחי עדי מן העיר והנה השטן בא בדמותו
 ובאי אשתו ובניו ושואלי לו היאך הוא באותו העולם
 והוא אומר באתי עד חברי ולא קבלוני עד שאשלים
 חובותי לבני ביתי ולשכני והוא עושדה צואה ומחלק
 נכסיו לבניו ומצודה לפרוע כל מה שהוא חייב לכל
 אדם ולקבל מן בני אדם מה שהם חייבי ויכתבו העדי
 צואתו לילך לדרכו ואינם רואים אותו כלום ועל פי
 השקר והמרמה הזאת והכשוף הזדה שעושין להם
 הכומרי האלו הם מתחזקי ואומרי כי אין כמותם בכל
 הארץ ומשם לעבור לארץ אל צין מהלך ארבעי יום
 והוא קצה המזרח ויש אומרי כי שם דרך ים הוא ים
 הנקפא ובאותו ים שולט ככב כסיל שיוצא שם רוח
 סערה לפעמים ואין אדם ספן יכול לילך על הספינה
 ככיבוד הרוח עד שמשליך הרוח את הספינה באותו
 ים הנקפא ואי היכולה לזוז ממקומה ואנשים יושנים
 שם

מסעות של רבי בנימן

שם עד כלות מחייתם אחר כך ימותו וכמד ספינות
אובדות בזה הענין אבל בני אדם למדו חכמה להמלש
מן המקום הרעה הזה לוקחין עורות בני בקר עמהם ואם
יבא אותו הרוח ומשליכם בים הנקפא יקח העור ויכנס
בתוכו וסכין אחר בידו ותופר ארז העור מבפנים כדי
שלא יכנס בו המים ומפיל עצמו בתוך המי' ורואה אותו
הנשר הגדול הנקרא ג'יפו והוא סכור שהיא בהמה
יורד ולוקח אותו ומוציאו ליבשה וחונה עליו בהר עמק
לאכול אותו ומסחר האדם ומכה אותו בסכין והורנו
דיוצא מן העור והולך עד שמגיע לישוב והרבה בני אדם
ניצלין בענין זה ומשם שלשה ימים אל ג'ינלה מהלך
פ'ו ימים דרך ים ושם כמו אלף מישראל ומשם לכולן
שבעה ימים דרך ים ואין שם ישראל ומשם שנים עשר
ימים לזב'ד ושם יהודים מעטים ומשם שמנה ימים
להודו אשר ביבשה הנקרא בעדאן והיא עדן אשר
בתלסר ובה הרים גדולים ושם מישראל הרבה ואין
עליהם עול גוים ולהם ערי ומגדלים בראשי ההר' ויורד'
לארץ המעטום הנקראת לוביא היא ממשלת
אדום והם הלובי אשר בארץ לוביא ונלחמי עמהם
היהודי ולוקחין שלל ובזה ועולין אל ההרים ואין אדם
יכול להלחם עמהם ובאי שם מאותם היהודי אשר
בארץ עדאן רבי לארץ פרס וארץ מצרי' ומשם לארץ
אסואן מהלך עשרים יום במדבר שבא על נהר פישון
היורד מארץ כוש שיש להם מלך וקוראין אותו סולטאן
אל חב'ש ויש מהם קצת שהם כנהמות לכל ענייניהם
אוכלי העשבי על שפת פישון והולכין בשדות ערום'
ואין להם דעת כשאר בני אדם שוכנין עם אחיותיהן
ועם

מסעות של רבי בנימן כז

ועם מי שימצאו והיא ארץ חמה מאד וכשהולכין אנשי
אסואן לשלול שלל בארצם מוליכין עמהם לחם וחטם
וצסוקי ותאני ומשליכי אליהם והם באי אחרי המאכל
ומביאין אותם שכונן ומוכרין אותם בארץ מצרי ובכל
הממלכות אשר סביבותיהם והם העבדי חשחורי בני
חם ומאסואן עד חלאון שנים עשר יום ובה כמו
מאות יהודי ומשם הולכין כשיירות מהלך חמשה
יום דרך מדבר הנקרא אל צחלא למדינת זוילא היא
חולדה בארץ נאנה ובאותו המדבר יש הרי חול ובעת
שיקום הרוח מכסה השיירות בחול ומתי כולם בתוך
החול והנצלי מהם מוליכין עמהם ברזל ונחשת ומיני
פירות ומיני קטנית ומלח ומביאי משם הזהב והמרנליני
דיקרות והיא בארץ כוש הנקראת אלחבש
סירכתי מערבי ומחלואן דרך ימי לקוץ המדינת
היא ראש תחלת מצרי ובה כמו שלשי אלף יהודי
ומשם עד פיום חמשה ימים והיא פיתוס ובה כמו
עשרי יהודי ועד היום הזה נראה שם מן הבנין שננו
אבותינו ומשם למצרים ד ימים והיא עיר גדולה
היושבת על שפת נילוס והוא אל ניל ובה כמו אלפי
יהודים ושם ב' בתי כניסיות אחת לאנשי ארץ
ישראל כניסיה אל שאמיין ואחת כנסת אנשי בבל
כניסיה אל עירחקיין ואינם נוהגים מנהג אחד
בפרשיות ובסדרן של תורה כי אנשי בבל נוהגי לקרות
בכל שבוע פרשה כמו שעושין בכל ספרד ובכל שנה
מסיימים את התורה ואנשי ארץ ישראל אינם
נוהגים כך אבל עושים מכל פרשה שלשה סדרים
ומסיימין את התורה לסוף שלש שנים ויש בנייהם
ד 3 D iij מנת

מסעות של רבי בנימין

פנהג ורחקנה להתחבר כלם ולהתפלל ביחד ביום
שמחת תורה וכן ביום מתן תורה וביניהם רבי נתנאל
שר השרים ראש הישיבה והוא ראש לכל קהלות מצרי'
להקים רבנים וחזנין והוא משרת פני הפלך הגדול
היושב בארמון צוען מצרי' המדינ' והיא עיר מלוכה לכל
בני ערב ושם אמ'ראל מומנין עלי בן אביטאלב וכל בני
ארצו נקרא' מורדי אשר מרדו באמ'ר אל מומנין אל
עבאסי היושב בבנדאד וביניהם קנאדה עד לעולם והוא
הושיב כסאו בצוען כי הוא הדומה לו והוא יוצא שני
פעמי' בשנה אחת בעת חגם והשנית כשיוצא נילוס
הנהר וצוען מוקפת חומה ומצרי' אין לה חומה כי היאור
מסבב אותה מצד אחד והיא עיר גדולה ובה שווקים
ומנדקאות ויהודי' עשירי הרבה בה ולא ירד שם מטר
ולא קרח ולא שלג לא ראו מעולם והארץ חמה ביותר
והיאור יוצא פעם אחת בשנה בחדש אלול ומכסה כל
הארץ ומשקה אותה מהלך טו ימי והמי' נשאר' אלול
ותשרי על פני הארץ להשקותה ולהרוותה ויש להם
עמוד של שיש שבנו שם בחכמה והוא לפני אי' בתוך
המי' והוא יב אמות ארכו על פני המי' וכשעה שעולה
היאור ומכסה אותו יודעי' כי כבר עלה וכסה ארץ מצרי'
מהלך טו יום ואם כסה חצי העמוד לא יכסה כי אם
חצי הארץ ובכל יום ויום מודד אותם אדם אח' ומכריז
בצוען ובמצרי' ואומר תנו שבת לאל כי עלה היאור
כך וכך ובכל יום הוא מודד ומכריז אם מכסה היאור
העמוד כלו ויש שובע גדול בכל ארץ מצרים והיאור
עולה מעט מעט עד שמכסה הארץ לקצה חמשה
עשר יום ומי שיש לו שדה שוכר פועלים וחופרין לו

חפירה

מסעות של רבי בנימן כח

חפירה גדולה בשדהו ובאים הדג' בעלורת המים נכנס'
בחפירו ובשעה שיחסרו המים נשאר' הדג' בחפירות
ולוקחין אותם בעלי השדות ואוכלי' ומוכרים לסוחר'
שמוליכין אותם ממולחין בכל מקום והדגים שמנים
סאד ביותר ונדולי הארץ לוקחין מן השומן של
הדגים ומדליקין נרותיהם בארץ ואם אכל אדם
מאותם הדגים וישתה אחריהם סמי היאור לא יזיק
לו כי אותם המ' רפואה להם ושואלין בני אדם ואומר'
להם מפני מה היא עלות היאור ואומר' אנשי מצרים
כי למעלה בארץ אל ח'ש והיא ארץ חוילה יורד בדת
מטר הרבה בזמן עלו' היאור ומרובם הוא עלות היאור
ומכסה פני הארץ ובשע' שאין היאור עולה אינם זורע'
והרעב כבד בארץ והם זורעין במרחשון לאחר שוב
היאור למקומו ובאדר קוצרים השעורים ובניסן החטי'
ובניסן יש להם גודגניות ואנוזים וקשואים ודלועים
וחרובין ופולים ונלבונים ואפונים ומיני ירקות כגון
פרפחנים וירבוגים וקטפים וחזרת וכוסכרת ועולשין
וכרובים וענבים והארץ מלאה כל שוב והגנות והפרדס'
משקין אותם ממקודה המים ומטי היאור כי היאור
כשיבוא למצרים משם יפרד לארבעה ראשים שביל
אחד הולך דמ'אט היא כפתור ונופל שם בים
ושביל אחר הולך לעיר רש'ד הקרובה לאלכסנדריאה
ונופל שם בים ושביל השלישין הולך דרך אשמון העיר
הגדולה בגבול מצרים ועל ד' ראשים האלו
מדינות וכרכים וכפרים מזה ומזה וכל בני אדם הולכ'
בספינה וכיבשה ואין בארץ ארץ גושנת כמוה והיא
רחבת ידים מלאה כל טוב ומצרים החדשה למצרי'
ד ד ד iii D הקדמונה

מסעות של רבי בנימן

הקדמונה שני פרסאות והיא חרבה ומקום בנין
החומות והגתים נראין עד היום הזה ונס אוצרות
יוסף שם הרבה מאד ויש שם עמוד אחד עשוי בכשוף
ולא נראה כמוהו בכל הארץ ובכל המקומות והם
בנויים מסיד ואבני בנין חזק עד מאד ושם חוץ לעיר
כנסת משה רבינו ע"ה מימי קדם ושם זקן אחד
פרנס שמש של הכנסת והוא תלמיד חכם וקורין
אותו אל ש"ך אכונאצר ובמצרים החרבה כמהלך נ'
מילין ומשם לארץ נושן שמנה פרסאות היא בולסיר
סלבים ושם כמו נ אלפים יהודים והיא עיר גדולה
ומשם חצי יום לעיזקאל לעין אל שם היא רעמסס
והיא חרבה ושם מהננין שבנו אבותינו ע"ה ושם כמו
מנדלו בנייים מלבני ומשם יום לאל בוביאין ושם כמו
מאתים יהודים ומשם למנז'פתא חצי יום ושם כמו
מאתים יהודים ומשם לרמ'רה ארבע פרסאות ושם
כשבע מאות יהודים ומשם חמשה ימים ללמחלה
ושם כמו חמש מאות מישראל ומשם שני ימים
לאלכסנדריאה ואלכסנדרוס מוקדון קראה על שמו
ובנה אותה בנין חזק ויפה עד מאד הבתים והארמונים
והחוכות מבנין יפה עד מאד וחוץ למדינה מדרש
ארסטו רבו של אלכסנדרוס ושם בנין יפה וגדול
ועמודי שיש בין מדרש למדרש ושם כמו עשרים
מדרשות שהיו באי שם מכל העולם ללמוד שם חכמת
ארסטו הפילוסוף והעיר בנויה למעלה וחלולה למטה
על ידי נשרי וחוצותיה ישרתו מתוכה בשוקים שאינם
דואים אדם מהם מהלך מיל משער רשיד ועד שער
הים ושם בנה מסלה על הנמל של אלכסנדריאה דרך
מיל

מסעות של רבי בנימן כט

מיל בתוך ים ושם עשה מגדל גדול הוא הנקרא המגדל
ובלשון ערב מגדל אלכסנדריאה ועשה על דאש המגדל
מראה של זכוכית וכל הספינות שהולכות להלחם בה
להזיק לה מארץ יון ומארץ המערב ממהלך חמשים
יום היו רואין אותן מן המראה של זכוכית והיו שומרין
עצמם מהם עד שיום מימים באה ספינה מארץ יון
לימי רבים אחרי פות אלכסנדרוס ושם הספן שודורוס
איש יוני חכם בכל חכמה והיו היונים משועבדים תחת
עול מצרים בימים ההם והביא האיש ההוא הספן דורון
גדול למלך מצרים פספ וזהב ובגדי משי וחנה לפני
המראה כי כך היה מנהג כל סוחר שיבוא לחנורה שם
ובכל יום ויום היה אוכל עמו שומר מגדל המגדל הוא
ועבדיו עד שמצא חן בעיניו והיה יוצא ובא כל הימים
שם ויום אחד עשה לו משתה והשקהו יין הרבה לו
ולכל עבדיו עד שהיו ישנים כולם וקם הספן ועבדיו
ושברו המראה והלכו לדרכם בלילה ההוא ומאות
היום והלאה התחילו בני אדום לבא שם בדוניות
ובספינות גדולות ולקחו מידם את האי הגדולה קריטס
ונם כיפלוס שהם תחת עול יונים עד היום הזה ולא יכלו
אנשי ארץ מצרים עוד לעצור כח לפני היונים ועד היום
הזה מגדל המגדל סימן להולכי הים כי כל הנאים
אלכסנדריאה מכל המקומות רואים אותה מרחוק
מהלך ק' מילין ביום ובלילה מאירה מאור אבוקה ורואים
הספנים האש מרחוק והולכין כנגדו והיא ארץ סחורה
רוכלת לכל העמים ומכל מלכות אדום באים שם אל
אלכסנדריאה מארץ בליס'יא וטוסכנה ולומכרדיאה
ומוליה ומלכ'וסקילייה ורקופיה וקרטויה ואספני'יא
ורוס'ייה

מסעות של רבי בנימן

ורוס'יא ואלסאני'יה ושוש'נאה וד'נא מ'קא ונלאץ
ופלנד'ריש וה'טר ולרמנד'יה ופראני'יה ופ'ייטו וא'נו
וברנוני'יא ומדי'אנה ופ'לובינצא וניניואה ופ'ישא ונשק'ונט
וא'ג'ון ונבאר'ה וסצד הסערב לישמעאל'י אל אנדלוס
ואל עדוזה ואפ'ריקיה וארץ א'ערב וסצד הודו ומחווילה
ואל הב'ש ולוב'יה ואלי'רמן ושנער ואל ש'אם ויון
הנקראים גר'ניש ואל תורך ועם מביאים סחורה
מהודו כל מיני בשמים סוחר'אדום קונים מהם והעיר
הומיה לסחורה ולכל אומה ואומה פונדק בפני עצמה
ויש שם על שפת הים קבר אחד של שיש ובו מצוייר כל
מיני עופות וחיות והכל בכתיבת הקדמונים ואין אדם
מכיר הכתיבה ואומר' מסברא שהיה מלך בימי קדם
קודם המכול ובאורך הקבר חמש עשרה זרתות וששה
רחבו ושם באלכסנדרי'אה כמו של שרת אלפים מישרא'י
ומשם שני ימים לדמ'יאט היא כפתור ושם כמו מאת'
מישראל'י ומשם לסונבאט חצי יום והם זורעין
פשתן ואורנים חור ומוליכין לכל העולם ומשם
ד' ימים לאילאם היא אילים והיא לבני ערב החונים
במדבר ומשם שני ימים לרפידיים ויושבים שם בני
ערב ואין בה מישראל'י ומשם יום להר סיני ובראש
ההר כמה לכוזרים הנקראים סורי'אנים ונתחתית
ההר כרך גדול וקוראים אותו טור סיני ויושביו מדברים
בלשון תרגום והוא הר קטן רחוק ממצרים חמשה ימי'
והם תחת עול מצרים וים סוף רחוק מהר סיני דרך
יום והוא זרוע מים הודו ויחזור לדמ'יאט ומשם
דרך ים יום לטוני'ס היא חנם ושם כמו ארבעים מישרא'
והוא אי בתוך הים ועד הנה מלכות מצרים ומשם
דרך

ל מסעות של רבי בנימן

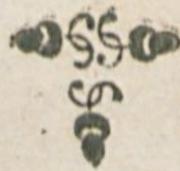
דרך ים עשר יום למיסני האי תחלת אי סקליה היושבת
על הזרוע הנקרא לונ'ד הוא חולק בין קלבר'לה ובין
סקלי'יה ושם כמו מאתים יהודים והיא ארץ מלאה כל
טוב וננות ופרדסים ושם מתקבצים רוב הנוצרי לעבור
לירושלם כי שם המעבר הטוב ומשם להלך שני ימי
למדינת פלירמו היא עיר גדולה כמהלך שני מילין
באורך ושנים ברוחב ושם ארמון גדול ממלך נול'יומו
ובה כמו אלף וחמש מאות יהודים ואדום וישמעאל
הרבה וארץ מעיינות ונחלי מים וחטה ושעורה ונורת
ופרדסים ואין כמותה בכל ארץ סקלי'יה כי היא מדינת
סנן המלך הנקל אלחי'ינה ושם כל מיני אילני פיר'ו
ובתוכו מעיין גדול וסבבו אותה חומה ועשו לשם ביב
הנקרא אל בחיר'ה ושם מיני דני הרבה ושם ספינות
למלך מצופות כסף וזהב ויבא בהם המלך לשייל נפשו
הוא ונשיו וגם שם בנן ארטון גדול ובנין הכותלים
מצויירים ומצופים בזהב וכסף ורצפת הקרקע אבני
שיש מצוייר מכל מיני ציורין שבעולם ובנין הארץ היא
לא נראה כבנין ההוא והאי תחלתו ממסיני ובה
כל מעברי עולם והולכות עד סרקוסה וקטני'יה ומז'א
ופטל'ריאה וטר'אפנה מהלך ששה ימים באי ושם
בטר'אפנה ימצא אבן הקורל הנקרא אל מור'נאן ומשם
עוברים לארץ רומה שלשה ימים ומן רומה דרך יבשה
ללוקה חמשה ימי ועוברי משם הר ומוראיינה ומעברות
איטני'א שני עשר יום לעיר ברד'ין היא תחלת אלמני'א
היא ארץ הרים ונבעות וכל קהלות אלמני'א יושבים
על נהר רינוס הנדול מעיר קולוני'א שהיא ראש
המלכות ועד עיר קשנבורק קצה אלמני'א מהלך טו'
יום

מסעות של רבי בנימן

יום הנקראת ארץ אשכנז ואלו הן מדינו בארץ למנייא
שיש בהם קהלות מישראל וכלם נדיבים על נהר משלה
וקונפילינש ואודלנכה וקלנה וקוטניא וביננה ונרמיסה
ומשתראן וכל ישראל מפוזרים כולם בכל ארץ וארץ
וכל מי שיבטל שלא יתקבץ ישראל אינו רואה סימן
טוב ולא יחיה עם ישראל ובעת שהשם יפקוד על
גלותינו וירם קרן משיחו אז כל אחד ואחד אומר אני
אוליך את היהודים ואני אקבצם והמדינות האלו יש
בהם תלמידי חכמים וקהלות אוהבים את אחיהם
ודוברים שלום לכל הקרובים והרחוקים ואם יבא
אליהם אכסנאי שמחים בו ועושים לו משתה ויאמרו
שמהו אחינו כי ישועת השם כהרף עין ולולא שאנחנו
מפחדים שלא בא הקץ ולא הגיע אנחנו היינו מתקבצים
אכל לא נוכל עד שיגיע עת הזמיר וקול התור ויבאו
המבשרים ויאמרו תמיד ינדל השם והם שולחים כתבים
אחד לאחד ואומרים להם התחזקו בדת משה ואבילי
ציון ואבילי ירושלם יבקשו רחמים מלפני השם ויתחננו
לובשי בגדים שחורים בזכותם וכל אלו המדינות בארץ
אלימניא שזכרנו ועוד יש אשתר אן בורך ודוירסבורך
ומנדטרך ופסיננש ובנבורק וצ'ר ורשבנורק קצת
המלכות ובאלו המדינות נכ הרבה מישראל תלמידי
הכמים ועשירים ומשם והלאה ארץ בהם והיא
הנקראת פראנדה היא תחלת ארץ אשקלבונייה
וקוראי אתה היהודים הדרי שם ארץ כנען בשביל
אנשי הארץ ההיא מוכרי בניהם ובנותיהם לכל אומות
הם ואנשי רוסיה והיא מלכות גדולה משער פראנ'
ועד שער פיר העיר הגדולה היא בסוף המלכות והיא
ארץ

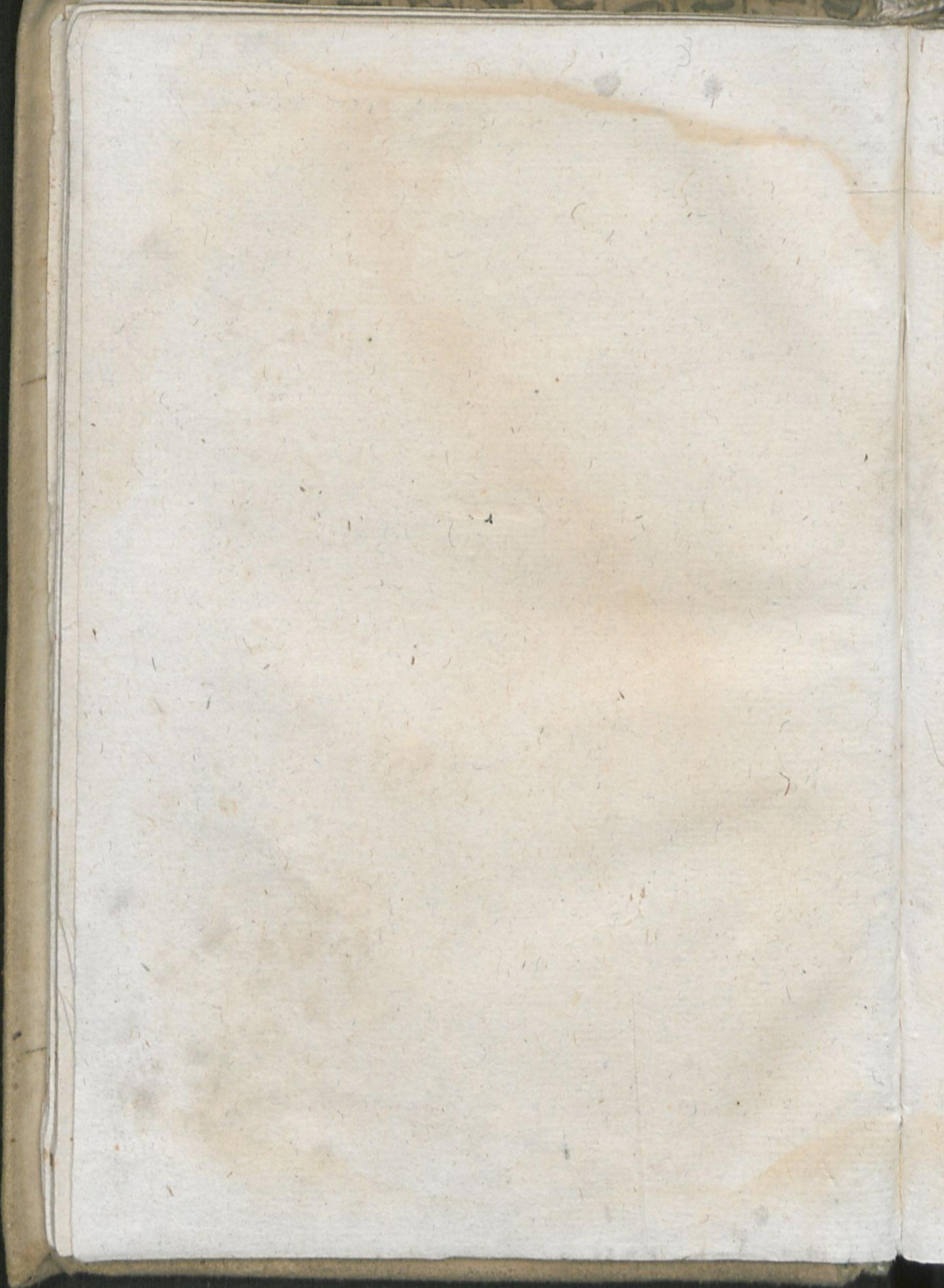
מסעות של רבי בנימן לא

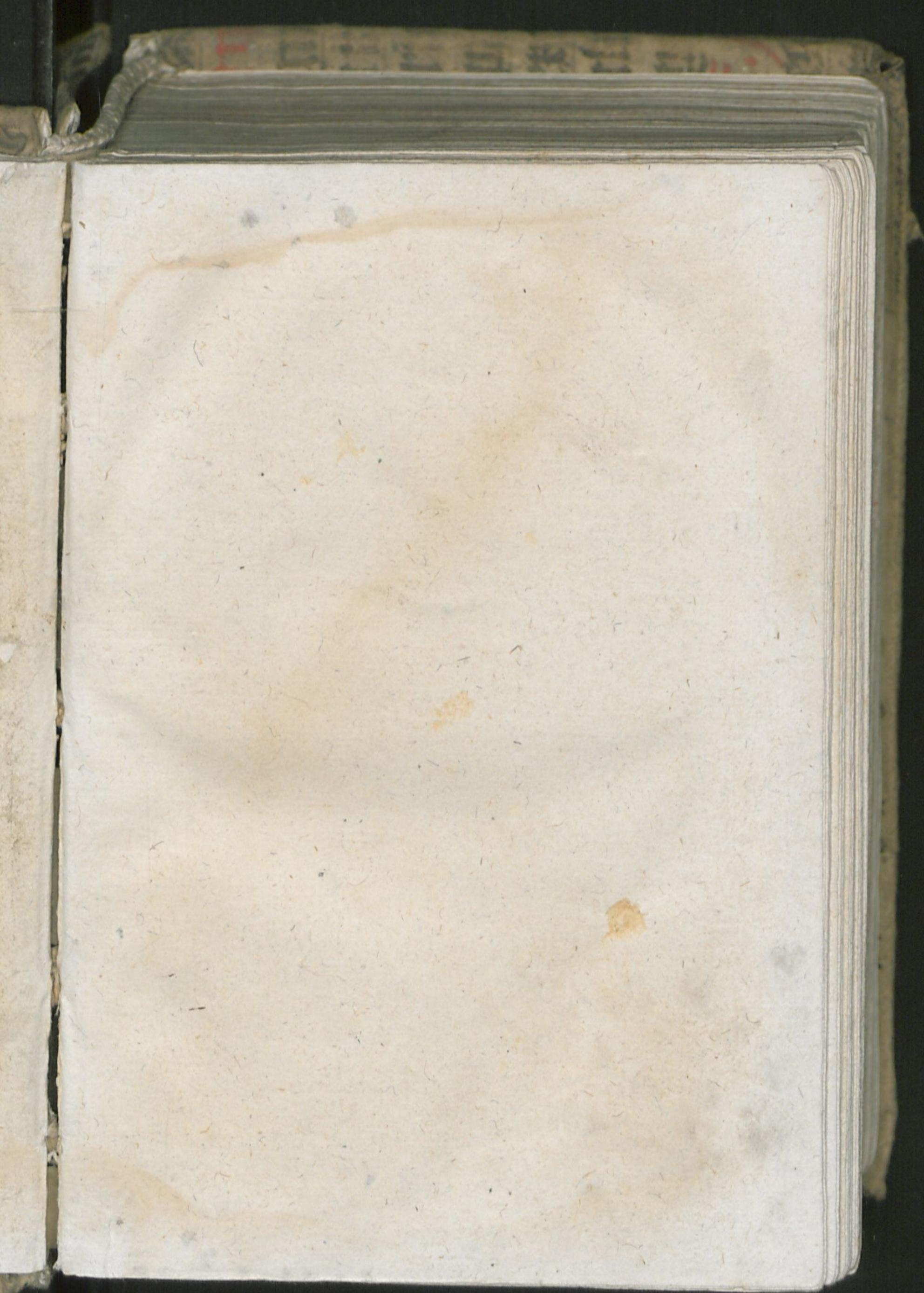
ארץ הרים ויערי' ושם ימצאו החיות שקורי' וא' רנליש
והם נבלי'נהץ ואין אדם יוצא מפתח ביתו בימי החורף
סרוב הקור ועד הנדה מלכות רוסי' ומלכות פראנצ'יה
שהיא ארץ צרפת מעור אל סודו עד פאריש המדינ'
הנדולה מהלך ששדה ימים והיא למלך לואי'ש והיא
יושבת על נהר ס'נא ושם תלמידי חכמים אין כמותם
היום בכל הארץ עוסקים בתורה יומם ולילה והם
בעלי אכסני' לכל עובר ושב אחים ורעים עם
כל אחיהם היהודים . השם ברחמי' ירחם
עלינו ועליהם ויק'י'ם ובהם סקרא
שכתוב ושב וקבצך מכל העמים
אשר הפיצך יי' אלדיך שמה
אמן אמן אמן
תם ונשלם :

Handwritten text on the book's spine, likely in Chinese characters, including a red mark.

v 10/11

Ms. No. 34.

Præcepta Mosaiica

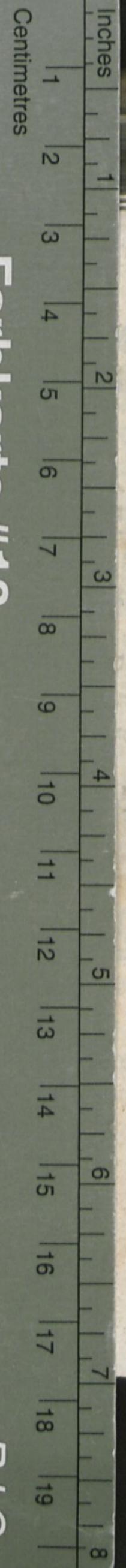
hebraice, ed. Münster,
(ca 1540.)

O. V. 57.

li **Domina**

et **scilicet**

scilicet **scilicet**

Farbkarte #13

B.I.G.

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

מסעות של רבי בנימן

זר, הספר מחובר מדברים

שספר איש אחד מארץ נבארה שמו רבי בנימן בר יונה מטודילה זצל:

וילך הליך ויבא בארצות רבות ורחוקות י כאשר יתפרש בדבריו אלו ונכל מקום שנא בו כתב כל הדברים שראה או ששמע מפי אנשי אמת אשר נשמעו בארץ ספרד: וכך הוא זוכר מקצת הגדולים והנשיאים שבמקצת מקומות וכשבא הביא דבריו אה עמו לארץ קאשת'ילואה בשנת תתקל"ג:

וקיה רבי בנימן הזכור איש מבין ומשכיל בעל תורה ונכל דבר ודבר שבדקוהו כדי לפשט אחריו כמלאו דבריו מתוקנים ויביבם בפיו כי סיה איש אמת:

כדפס במדינת בריסנוויץ שנת שנת'ג לפ"ק

על יד הו"פרוני יצו: